

MĚSÍČNÍK

MĚSTA PŘÍBORA

DUBEN 2021

Foto: Pavel Netušil

MĚSTO PŘÍBOR
RODIŠTĚ SIGMUNDA FREUDA
MĚSTSKÁ PAMÁTKOVÁ REZERVACE

www.pribor.eu

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

chci-li se zastavit nad událostmi měsíce března, stěží se mohu soustředit na něco jiného než na snahu města přispět k vytvoření nové ordinace praktického lékaře. Přes veškeré ubezpečování, že MUDr. Bohumínská je pouze dočasně nemocná a že se vrátí zpátky, bylo velmi brzy jasné, že jediná šance více než tisícovky příborských občanů na lékařské vyšetření bude vázána na návštěvu Teráponu v Kopřivnici. V době psaní tohoto článku ještě nevím, jak dopadne schvalování prvního rozpočtového opatření na březnovém zasedání zastupitelstva, avšak optimisticky předpokládám, že dobře. Tím pádem už v dubnu máme podepsanou smlouvu města s příborskou společností Antiopé, která garantuje prostory pro zcela novou ordinaci praktických lékařů. V dubnu se také dozvíme, kdo se stane vítězem výběrového řízení krajského úřadu a kdo tedy bude mít právo u nás tuto novou ordinaci otevřít.

Předpokládám, že všichni občané, kterých se tato kauza týká, již vědí konkrétně, jaké jsou jejich možnosti, a to díky dopisu od MUDr. Holaně, ředitele Teráponu a do 31. března jediného jednatele společnosti s ručením omezeným MUDr. Alena Bohumínská (pak společnost MUDr. Alena Bohumínská, s.r.o., zanikne). Dopis je koncipován velmi ultimativně, ovšem podle sdělení pracovnice krajského úřadu neodpovídá vše realitě. Podle dohody města Příbora s vedoucím oddělení zdravotní správy krajského úřadu Mgr. Lukášem Chalásem poběží základní péče v Teráponu tak dlouho, dokud nebude spuštěna registrace i v Příboře. Zdravotní dokumentace pak nebude odvezena na krajský úřad do Ostravy, nýbrž z Teráponu přímo do příborské ordinace. Chci na tomto místě ubezpečit občany, že akutní lékařská péče je garantována Ústavou ČR a nemohou o ni přijít tím způsobem, který uvádí zmiňovaný dopis.

Rada města 16. 3. schválila smlouvu se společností Antiopé garantující, že nový lékař bude mít k dispozici ordinaci ve zdravotním středisku na Tyršově ulici (podpis je vázán na uvolnění peněz v rámci rozpočtového opatření, které bude schvalovat zastupitelstvo města po odevzdání Měsíčníku do tisku). Definitivní rozhodnutí o místě působení bude však zcela na držiteli nového oprávnění vzešlém z výběrového řízení. Jak jsem již uvedl v příborské LTV, máme reálnou šanci, že se v ordinaci budou střídát dva lékaři a plně pokryjí pětidenní ordinační dobu, jak jsou občané zvyklí.

Pokud jde o další březnové události, rád zmíním příkladnou práci odboru sociálních věcí, který rozdával respirátory a roušky potřebným, zejména sociálně slabším občanům. Významné bylo i březnové zasedání zastupitelstva, z něhož vzešlo rozpočtové opatření určující investiční akce pro tento rok nebo např. veřejná finanční podpora pro příborské spolky a sportovní organizace na jejich činnost a provoz.

V rámci investiční akce SMVaKu došlo na podzim k velkým zásahům do komunikací na náměstí a v blízkém okolí. Přes zimu se muselo počkat, až rozkopaná zem slehne, a od půlky března se začalo opět dláždit. Tak snad se co nevidět dočkáme dlažby a nebudeme se bát zajít do centra, ani když zaprší.

Folklórem se stává úklid posypového materiálu po zimě. Ten má svůj harmonogram reflektující to, že ještě i v březnu

se často setkáváme se sněžením a ranními mrazíky. S tím souvisí i to, že před úklidem přicházejí dotazy, proč ještě není uklizeno, když sníh už dávno roztál. Po úklidu jsou tyto dotazy vystřídány dotazy jiných tazatelů, jak budeme reagovat na případný náhlý návrat zimy. Na jednu stranu nelze závidět technickým službám, které se prostě nejsou schopny zavděčit oběma těmito skupinám současně, na druhou stranu jsem rád, že lidé projevují zájem o své okolí a není jim lhostejné, jak vypadá. Jen by možná bylo někdy dobré před tím, než se pustíme do kritiky, podívat se na stránky města či na jeho FB profil (případně do mobilního rozhlasu či na stránky příborské LTV), zda už tam náhodou není k dispozici odpověď.

Podívám-li se do blízké budoucnosti, tak se nejvíce těším na otevření nového sběrného dvora a re-use centra v blízkosti kompostárny. Po úspěchu hraných videosnímů propagujících třídění odpadu jsme si dovolili navázat dalšími dvěma videosnímky. Hlavní hrdina minulých dílů, bezdomovec Sváta, byl přijat na nové místo obsluhy sběrného dvora a re-use centra, takže vám pomůže vyznat se v tom, v čem je nový sběrný dvůr lepší než předešlý a co si vlastně představit pod pojmem re-use centrum. Jak už bylo popsáno dříve, jde o zařízení, kam může občan města odevzdat nádobí, nástroje, nechalouněný nábytek a další vybavení domácnosti, které by ještě někomu mohlo dobře posloužit. Předměty budou vystaveny v aplikaci, kde si je bude možno na určitou dobu i zarezervovat. Na místě samém si pak zájemce předmět vyzvedne po zaplacení manipulačního poplatku. Otevírá se pro občany ve zkušebním provozu již 7. 4. Podrobnosti se dozvíte v barevných letáčcích na konci časopisu.

Očekávám, že nový sběrný dvůr a re-use centrum ještě dále zlepší nakládání s odpady v našem městě a zejména pomohou poněkud upravit výrazný nárůst velkoobjemového odpadu z posledních let.

Závěrem nechci vynechat jednu okolnost celostátního rozsahu, a sice lockdown daný vládními nařízeními. Mnoho měsíců jsme žádáni, abychom omezili jakýkoli společenský kontakt, chodili jen do práce, na nutné nákupy, procházky (plus individuální sportování venku) a jinak byli doma. V březnu došlo ještě ke zpřísnění, kdy jsme v mnoha ohledech zůstali omezeni jen na katastr našeho města. Na jednu stranu není špatné vědět, kde se vlastně ten katastr konkrétně nachází (např. že kaplička sv. Jana Sarkandera není v Příboře, nýbrž již ve Skotnici, nebo že naopak kaplička u rybníčku na Pasekách není kopřivnická, ale je to ještě příborský katastr). Na druhou stranu se obávám, že se to stále výraznější omezování našeho životního prostoru v mnoha případech podepisuje na lidské psychice.

Přeji Vám, abyste každý v této těžké době měli někoho, o koho se můžete opřít a kdo vám pomůže tuto dobu přežít ve zdraví – nejen v tom tělesném zdraví, ale i v tom duševním. Dopřejme si drobné radosti všude, kde jen to je možné – přicházející jaro nám snad k tomu dá mnoho příležitostí!

Příkládám pár svých fotografií dubnových květů, které můžete obdivovat v listnatých lesích našeho okresu. V prvním sloupci je dymnivka dutá a hrachor (lecha) jarní, ve druhém kyčelnice žláznatá, zapalice žluťuchovitá a plicník tmavý – typické rostliny karpatského jarního aspektu.

Pavel Netušil

TELEGRAFICKÉ ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

Jana Lipovská, DiS., odbor organizační a správních činností Městského úřadu Příbor

Dne 23.02.2021 se uskutečnila 43. schůze Rady města Příbora, na které bylo projednáno 25 bodů. Přinášíme Vám stručný telegrafický přehled nejdůležitějších projednaných bodů.

Rada města schválila:

- uzavření nájemní smlouvy, v předloženém znění, mezi městem Příborem a nájemcem společností Alza.cz, a. s., IČO 270 82 440, jíž předmětem je pronájem části pozemku parc. č. 126/1 v k. ú. Příbor o výměře cca 5 m² pro umístění typizovaného boxu pro vyzvedávání zásilek, na dobu neurčitou s 6měsíční výpovědní lhůtou, za roční nájemné ve výši 12 000 Kč s každoročním navýšením o míru meziroční inflace dle ČSÚ,
- uzavření „Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu města - 3. výzva“ - 3. část (a) v předloženém znění mezi městem Příborem a Moravskoslezským krajem na částku 21 000 Kč, vztahující se k projektu realizovanému krajem v rámci Operačního programu Životní prostředí, reg. č. CZ.05.2.32/0.0/0.0/19_117/0009638, a částku 56 000 Kč, vztahující se k projektu realizovanému krajem v rámci adaptačního a mitigačního opatření, reg. č. SFZP 138986/2019, a to v návaznosti na Smlouvu o spolupráci při realizaci projektu „Kotlíkové dotace v Moravskoslezském kraji - 3. výzva“, uzavřenou dne 02.07.2019 a jejího dodatku č. 1 ze dne 09.01.2020,
- zadávací dokumentaci k veřejné zakázce malého rozsahu s názvem Boodpad - město Příbor,
- zadávací dokumentaci k veřejné zakázce malého rozsahu s názvem Rozšíření svozu tříděného odpadu,
- podání žádosti o dotaci z podprogramu Podpora obcí s 3001-10 000 obyvateli „Rekonstrukce a přestavba veřejných budov“ na projekt „Rekonstrukce, přestavba a zateplení budovy č. p. 118“,
- užití znaku města Příbora Basketbalovému klubu Příbor, Místecká 39, 742 58, Příbor, IČO 70031011, pro účely zhotovení upomínkové vlaječky klubu u příležitosti 70 let od jeho založení,
- provozování areálu skateparku v roce 2021 za předpokladu provedení nejnutnějších oprav,
- záměr města Příbora pronajmout společnosti Freud Contemporary s. r. o., IČO 09783148 nebytové prostory v budově na náměstí Sigmunda Freuda 29 v Příboře za podmínek dle přílohy,

- poskytnutí finančního daru ve výši 2 000 Kč Muzejní a vlastivědné společnosti v Brně, z. s., Solniční ulice č. 12, 602 00 Brno, IČO 00462152, na vydání čtvrtletníku Vlastivědný věstník moravský v roce 2021.

Rada města doporučila:

- zastupitelstvu města schválit finanční příspěvek ve výši 120 000 Kč z rozpočtu města na obnovu sochy sv. Jana Nepomuckého, která je ve vlastnictví Římskokatolické farnosti Příbor.

Rada města vyhlásila:

- veřejnou zakázku malého rozsahu na realizaci stavby „Stavební úpravy hasičské zbrojnice č. p. 190 - oprava střechy garáže“ dle předloženého materiálu.

Rada města uložila:

- vedoucímu OIRSM začlenit do návrhu rozpočtového opatření č. 1 pro rok 2021 finanční prostředky na zpracování projektové dokumentace stavby brodu přes drobný vodní tok Klenos na pozemcích parc. č. 383, 820/1 a 786/5 v k. ú. Klokočov u Příbora,
- tajemníkovi prověřit možnost uplatnění právních kroků k zajištění přístupu k pozemkům města parc. č. 825/10 a 781/2 v k. ú. Klokočov u Příbora.

Rada města vzala na vědomí:

- informaci o stávajících možnostech přístupu a příjezdu na zemědělské pozemky v k. ú. Klokočov u Příbora po dokončení stavby rychlostní komunikace D 48 Rybí - MÚK Rychaltice.

Rada města rozhodla:

- o rozšíření předmětu díla „Projektová dokumentace objektu č. p. 118“ o další stavební úpravy plynoucí z požadavků správce objektu dle předloženého materiálu,

Rada města udělila:

- společnosti re.voltcarsharing s. r. o., se sídlem v Ostravě, Proskovická 1169/215, Stará Bělá, PSČ 724 00, IČO 07049455 nevýhradní souhlas s provozováním sdílených elektrovozidel na území města v období od 01.03.2021 do 31.12.2021, ve znění důvodové zprávy, přílohy č. 1, 2 podkladového materiálu a po úpravě dle zápisu z rady města.

AKTUÁLNÍ INFORMACE

INFORMACE K PLATBĚ MÍSTNÍHO POPLATKU ZA SVOZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU

Alice Buczková, správce poplatku, finanční odbor Městského úřadu Příbor

S ohledem na situaci v letošním roce, kdy trvají omezující opatření pohybu osob v souvislosti s šířením pandemického onemocnění covid-19, tak má tento stav samozřejmě i dopad na způsob a možnost úhrady místního poplatku za svoz komu-

nálního odpadu. Jak bylo v loňském roce avizováno ze strany městského úřadu, složenky se již roznášet nebudou. Občané se ovšem mohou bezplatně zaregistrovat k elektronickému zasílání informací prostřednictvím emailové pošty. K tomuto

způsobu se každý občan může přihlásit na adrese buczkova@pribor-mesto.cz. Každý poplatník z agendy komunálního odpadu obdrží potřebné informace k úhradě tohoto poplatku před termínem splatnosti, která byla ponechána na měsíc květen, a to do e-mailové pošty.

Kdo by chtěl úhradu provést na pokladně městského úřadu, tak samozřejmě může. Platby bezhotovostním způsobem jsou ovšem preferovány, pokladní hodiny na pokladně již nejsou omezeny s výjimkou pátku, kdy je pokladna uzavřena. Pokladna je v současné době stále dočasně přestěhována v objektu č. p. 247 na Jičínské ulici.

Po, st 08 – 11 h. a 12,00 – 16,30 h.

Út, čt 08 – 11 h. a 12,00 – 13,00 h.

Pro rok 2021 platí u poplatku za svoz odpadů sazba z loňského roku, tedy 492 Kč/osoba a účet k tomuto zavedený je stále 27-1290010227/0100. Variabilní symboly se již od roku 2019 měnit nebudou, lze tedy použít platební údaje z loňského roku. Každému občanovi bude jeho variabilní symbol sdělen kdykoliv na požádání. Veškeré informace Vám rádi poskytneme telefonicky (tel. 605 526 460) nebo prostřednictvím elektronické komunikace.

SPLATNOST MÍSTNÍHO POPLATKU ZE PSŮ

Mgr. Martina Ryndová, správce poplatku, finanční odbor Městského úřadu Příbor

Vážení občané,

Městský úřad Příbor, správce místních poplatků, vyzývá poplatníky, kteří nezaplatili místní poplatek ze psů do splatnosti, tzn. do 31. března 2021, aby tak učinili co nejdříve.

Podle „Obecně závazné vyhlášky ze psů č. 2/2019“, účinné od 1. ledna 2020, je stanoven termín splatnosti s celkovou roční výší poplatku do 500 Kč **jednorázově k 31. březnu** příslušného kalendářního roku.

Držitelům psů s poplatkem vyšším než 500 Kč ročně vyhláška umožňuje poplatek zaplatit ve dvou stejných splátkách, a to do 31. března a do 31. října příslušného kalendářního roku.

Poplatek lze uhradit bankovním převodem, poštovní poukázkou typu A nebo na pokladně Městského úřadu Příbor.

Číslo účtu pro zaplacení poplatku je: **19-2225801/0100**

Složenky od letošního roku doručovány nebudou. Poplatníkům, kteří předali správci poplatku svoji e-mailovou adresu, byly informace o platbě místního poplatku ze psů včetně variabilních symbolů a dalších náležitostí sděleny prostřednictvím e-mailů.

V případě nejasností kontaktujte správce poplatku na tel. číslo 604 352 746, anebo zašlete dotaz na e-mailovou adresu: ryndova@pribor-mesto.cz

ZAHÁJENÍ BĚŽNÉHO PROVOZU KOMPOSTÁRNY

Ing. Dita Kalužová, odbor životního prostředí, dotací a veřejných zakázek Městského úřadu Příbor

Informujeme občany o zahájení běžného provozu kompostárny na Točné, a to od **22. 3. 2021**

Provozní doba

Pondělí 7.00 - 18.00	Čtvrtek 7.00 - 18.00
Úterý 7.00 - 15.00	Pátek 7.00 - 15.00
Středa 7.00 - 15.00	Sobota 7.00 - 12.00

Provozovatelem je firma SUEZ Využití zdrojů a.s., správce kompostárny: Jiří Bystřičan, tel.: 724 437 280, technický pracovník: Václav Demel, tel.: 602 590 186.

Občané města Příbora mohou na kompostárnu vozit a zdarma odevzdávat veškerý bioodpad ze zahrad – jako např. větve, trávu, listí či rostliny, které si nechtějí kompostovat sami.

SOCIÁLNÍ TEMATIKA

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA V DOMOVĚ PŘÍBOR, P. O.

Mgr. Romana Závodská, DiS., sociální pracovnice

Tradičně již od roku 2017 se zapojuje Domov Příbor do projektu Ježíškova vnučata, který zaštiťuje Český rozhlas. Ani rok 2020 nebyl výjimkou, přestože do života všech občanů světa zasáhl „virus covid-19“ se všemi jeho důsledky. O to víc zvítězila potřeba zachovat pozitivní myšlenky a radost u našich seniorů z obdarování od „jejich vnučat“.

Oproti minulým létům bylo předáno dárků méně, celkem 8 (osobních i společných). Nebylo možné také uskutečnit osobní předání samotnými dárči vzhledem k opatřením vlády, což se nám naopak v loňském roce

podánilo a atmosféra při předání byla velmi vřelá a příjemná.

Přesto jsme našim seniorům předali **dárky ve vánoční atmosféře** u nazdobeného stromku, se sklenkou vína, cukroví a vánočních koled. Mohli se tak setkat společně v úzkém kruhu a sdílet.

Předány byly **věcné dárky dle přání seniorů**, např. kosmetika, sladkosti, káva nebo tužka na výtvarnou techniku enkaustika, hlavolamy či tlačítkový mobil pro seniory, který je pro obdarovaného nejdůležitějším prostředkem pro spojení se známými a blízkými.

Společnými přáními seniorů byli plyšový mazlíci (kočka a pes v životní velikosti), podestýlka a seno pro zvířecí „terapeuty“ - tři morčata, krmivo a vybavení pro papouška Anduláka.

Zajímavým společným zážitkem bylo zprostředkování pozdravu pro seniory Domova z úst **moderátora Aleše Cibulky** v živém vysílání rádiového pořadu Tobogán, které se uskutečnilo v sobotu 5.12. Senioři poslouchali vysílání určené pro ně, zazněla také píseň s tématem Příbora složená přítomným hostem – básníkem a písničkářem Jiřím Dědečkem.

Další společné přání, které se uskuteční, jakmile „koro-navirová doba“ dovolí, bude osobní setkání našich seniorů

v Domově Příbor s tímto moderátorem a jeho hosty manželi Josefem a Jájou Dvořákovými.

Seniory čeká ještě jedno setkání, a to s Josefem Maršálem a Ivetou Toušlovou, moderátory televizního pořadu „**Toulavá kamera**“ na téma cestování. Jako dárek zatím obdrželi 31. vydání knihy Toulavá kamera.

Doufáme, že se osobní setkání v obou případech podaří uskutečnit již v roce 2021.

Velmi děkujeme všem dárcům, kteří i v roce 2020 nezapomněli myslet na druhé, potěšit je i maličkostí, o to víc, že tento rok nebyl jednoduchý pro nikoho z nás.

Projekt Ježíškova vnoučata byl prezentován v LTV Příbor.

OCHRANNÉ ZDRAVOTNICKÉ ROUŠKY A RESPIRÁTORY FFP2

Bc. Lenka Filipcová, odbor sociálních věcí Městského úřadu Příbor

Město Příbor obdrželo v souvislosti s naléhavou situací způsobenou šířením onemocnění covid-19 ze Správy státních hmotných rezerv prostřednictvím Potravinové banky v Ostravě celkem 6 000 kusů zdravotnických ochranných roušek a 1 500 kusů respirátorů FFP2.

Tyto ochranné pomůcky jsou určeny pro cílovou skupinu osob, která má nedostatek financí a pořízení zdravotnických ochranných roušek a respirátorů FFP2 by představovalo další finanční náklady v rodině navíc. Jedná se například o sociálně slabé seniory, pěstounské rodiny, neúplné rodiny, matky samoživ-

telky, rodiny pobírající dávky v hmotné nouzi, osamělé osoby, rodiny ve finanční tísní, rodiny žijící na ubytovnách, osoby bez domova atd.

Ochranné pomůcky potřebným občanům distribuuje odbor sociálních věcí Městského úřadu Příbor od počátku března 2021. Respirátory FFP2 a ochranné zdravotnické roušky si mohou nadále občané s nízkými příjmy vyzvednout v době úředních hodin na odboru sociálních věcí Městského úřadu Příbor,

Freudova čp. 118. Aktuální dostupnost ochranných pomůcek je možné si ověřit na tel. čísle 556 455 472 nebo 556 455 470.

FINANCE A EKONOMIKA

VÝŽIVNÉ A PŘÍSPĚVEK NA ÚHRADU NÁKLADŮ PRO NEPROVDANOU MATKU

Mgr. Lenka Fusiková, Občanská poradna Nový Jičín, kontaktní pracoviště Příbor

V minulém čísle jsme se věnovali vyživovací povinnosti manželů. Za určitých okolností však může dojít ke vzniku vyživovací povinnosti mezi rodiči nezletilých dětí i v případě, kdy rodiče nejsou manželé, a to díky výživnému neprovdané matky.

Vedle výživného pro nezletilé dítě může matka požadovat po otci dítěte také výživné pro sebe samotnou. Jedná se zpravidla o případy, kdy matka pobírá pouze rodičovský příspěvek nebo peněžitou pomoc v mateřství a výše této dávky nestačí k pokrytí nezbytných nákladů, které matce vznikly v souvislosti s narozením dítěte, a z důvodu nutnosti osobní péče o dítě není možné, aby matka nastoupila do zaměstnání a zvýšila si tak svůj příjem. Návrh se podává k okresnímu soudu podle místa trvalého bydliště otce dítěte. Nárok na toto výživné má neprovdaná matka ode dne porodu nejdéle do dosažení dvou let věku dítěte. Výživné přitom může být hrazeno v měsíčních splátkách nebo může být stanoveno jednorázovou částkou. Kromě výživného může matka požadovat po otci také příspěvek na úhradu nákladů, které jí vznikly v souvislosti s těhotenstvím a porodem. Do této kategorie odůvodněných výdajů lze zařadit například výdaje za nákup těhotenského oblečení nebo

za doplatky za léky či doplňky stravy pro těhotné. Finanční situaci matky je vhodné v obou případech detailně popsat a svá tvrzení doložit. Vhodnou přílohou jsou zejména účtenky za nákupy nezbytných potřeb pro matku v období těhotenství a po porodu a rozhodnutí o výši rodičovského příspěvku, případně dalších příjmů.

Návrh na určení výživného a úhradu nákladů neprovdané matce může žena podat již před narozením dítěte. Pokud je návrh podán k soudu nejpozději v den porodu, může soud uložit muži, jehož otcovství je pravděpodobné, aby neprovdané matce poskytl příspěvek na její výživu a úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem předem. Výživné lze přiznat i zpětně, nejpozději však do tří let od narození dítěte.

Pokud máte k tomuto tématu další dotazy, nebo chcete pomoci se sepsáním návrhu, neváhejte navštívit naši Občanskou poradnu v Příboře v budově Stavebního úřadu na adrese Freudova 118.

Konzultační hodiny:

Úterý: 9:00 – 12:00 hodin – bez objednávky

13:00 – 16:00 hodin – pro objednané

ŠKOLSTVÍ A VZDĚLÁVÁNÍ

INFORMACE K PŘEDŠKOLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ

Petra Richterová, odbor kultury, sportu, školství a cestovního ruchu Městského úřadu Příbor

Novelizace zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů, přinesla několik podstatných změn týkajících se předškolního vzdělávání.

Od počátku školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne pátého roku věku, do zahájení povinné školní docházky dítěte, **je předškolní vzdělávání povinné.**

Zákonný zástupce je povinen přihlásit dítě k zápisu k předškolnímu vzdělávání v kalendářním roce, ve kterém začíná povinnost předškolního vzdělávání dítěte. Nesplnění této povinnosti ze strany zákonného zástupce lze považovat za porušení jeho právních povinností, resp. za přestupek dle školského zákona, za který lze uložit pokutu.

Povinné předškolní vzdělávání se pro školní rok 2021/2022 vztahuje na děti narozené od 1. 9. 2015 do 31. 8. 2016 a na děti s odkladem povinné školní docházky.

Povinné předškolní vzdělávání se vztahuje:

- na státní občany České republiky (ČR), kteří pobývají na území ČR déle než 90 dnů,
- na občany jiného členského státu Evropské unie, kteří pobývají v ČR déle než 90 dnů,
- na jiné cizince oprávněné pobývat v ČR trvale nebo přechodně po dobu delší než 90 dnů,
- na účastníky řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Povinné předškolní vzdělávání se nevztahuje na děti s hlubokým mentálním postižením.

Povinné předškolní vzdělávání v mateřské škole je bezplatné.

Povinné předškolní vzdělávání má formu pravidelné denní docházky v pracovních dnech a je stanoveno v rozsahu 4 hodiny denně. Povinnost předškolního vzdělávání není dána ve dnech školních prázdnin. Dítě má rovněž právo vzdělávat se v mateřské škole po celou dobu provozu. Mateřská škola ve školním řádu stanoví podmínky uvolňování dětí ze vzdělávání a omlouvání absencí včetně způsobu dokládání jejich důvodů. Pokud si ředitel školy vyžádá doložení důvodů nepřítomnosti dítěte, zákonný zástupce tak musí učinit nejpozději do tří dnů od vyžádání. Dále mateřská škola ve svém školním řádu také stanoví začátek doby vzdělávání a další informace o podmínkách povinného předškolního vzdělávání.

Vedle vzdělávání v mateřské škole školský zákon umožňuje tři další způsoby plnění povinného předškolního vzdělávání:

- individuální vzdělávání dítěte, které se uskutečňuje bez pravidelné denní docházky do mateřské školy,
- vzdělávání v přípravné třídě základní školy a ve třídě přípravného stupně základní školy speciální,
- vzdělávání v zahraniční škole na území ČR, ve které ministerstvo povolilo plnění povinné školní docházky.

Pokud se zákonný zástupce rozhodne pro některou z alternativních forem plnění povinného předškolního vzdělávání, musí to oznámit mateřské škole, do které je jeho dítě

zapsáno, nejpozději 3 měsíce před začátkem školního roku, ve kterém se má dítě začít povinně vzdělávat, tzn. do konce května.

Povinnost obce je stanovit vyhláškou školské obvody spádových mateřských škol, které zřizuje. Do spádové školy jsou přednostně přijímány děti s místem trvalého pobytu, v případě cizinců místem pobytu, v příslušném školském obvodu nebo umístěné v tomto obvodu v dětském domově, a to do výše povoleného počtu dětí uvedeného ve školském rejstříku. Vyhláškou města, která vymezuje školské obvody jednotlivých spádových mateřských škol, není zároveň dotčeno právo rodičů na výběr školy. **O přijetí k předškolnímu vzdělávání rozhoduje ředitel školy.** Přednostní přijímání dětí do spádové mateřské školy se týká nejen dětí předškolních, ale i dětí, které před začátkem školního roku 2021/2022 dosáhly nejmeně třetího roku věku. Dítě mladší tří let nemá na přijetí do mateřské školy právní nárok.

Školské obvody spádových mateřských škol zřizovaných městem Příborem jsou obecně závaznou vyhláškou č. 1/2018 stanoveny takto:

- a) školský obvod Mateřské školy Příbor, Pionýrů 1519, okres Nový Jičín, příspěvkové organizace tvoří:
ulice 9. května, Boženy Němcové, Dr. Čejky, Hluboká, Hukvaldská, Choráze, Kubínova, Lesní, Lomená, Luční, Místecká č. p. 1100, 1103, 1104, 1105, 1106, 1109, 1110, 1112, 1114, 1115, 1117, 1118, 1121, 1123, 1126, 1633, Mlýnská, Myslbekova, nábřeží Rudoarmějců č. p. 839, 887, 888, 897, 1514, 1515, 1517, Osvozené, Pionýrů, Říční, Sadová, Školní, Tovární, U Tatry, Zahradní, Zdeňka Nejedlého, místní část Hájov.
- b) školský obvod Mateřské školy Kamarád, Příbor, Frenštátská 1370 tvoří:
ulice Alšova, 28. října, Bezručova, Bonifáce Buska, Brezinova, Československé armády, Dukelská, Dvořákova, Erbenova, Etzlova, Frenštátská, Freudova, Fučíkova, Gagarinova, Hřbitovní, Jičínská, Jiráskova, Josefa Hory, Josefa Rašky, Juráňova, Karla Čapka, Karla Hynka Máchy, Kamenná, Kašnice, Komenského, Kpt. Jaroše, Krátká, Křivá, Leoše Janáčka, Lidická, Mánesova, Masarykova, Místecká č. p. 35, 37, 38, 39, 40, 41, 255, 256, 257, 258, 259, 282, 283, 286, 287, 288, 289, 291, 292, 294, 295, 296, 298, 299, 472, 567, Na Benátkách, Na Hrázi, Na Kamenici, Na Nivách, Na Valše, nábřeží Rudoarmějců č. p. 861, 862, 863, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, Nádražní, náměstí Sigmunda Freuda, Nerudova, Nová, Npor. Loma, Okružní, Oldřicha Helmy, Ostravská, Palackého, Pod Haškovicem, Pod Hradbami, Politických vězňů, Remešova, Řehoře Volného, Sládkova, Smetanova, Stojanova, Sušilova, Svatopluka Čecha, Šafaříkova, Šmeralova, Štefánikova, Štramberská, Švédská, Švermova, Tržní, Tyršova, U Brány, Úzká, Větrkovská, Viznarova, V Kopci, Vrchlického, Wolkerova, Zámečnická, Žižkova, místní část Prchalov.

OPATŘENÍ K ZÁPISŮM DO MATEŘSKÝCH ŠKOL PRO ŠKOLNÍ ROK 2021/2022

Petra Richterová, odbor kultury, sportu, školství a cestovního ruchu Městského úřadu Příbor

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vydává v souvislosti s mimořádnými opatřeními vlády k ochraně obyvatelstva v souvislosti s koronavirem a onemocněním covid-19 opatření k organizaci zápisů do mateřské školy pro školní rok 2021/2022.

Zápisy do mateřské školy proběhnou v souladu s právními předpisy, ale s upuštěním od některých běžných postupů. Zápisy budou probíhat bez osobní přítomnosti dětí i zákonných zástupců ve škole distančním způsobem.

Zápis k předškolnímu vzdělávání a povinnému předškolnímu vzdělávání do:

- Mateřské školy Kamarád, Příbor, Frenštátská 1370, www.skolka-pribor.cz
- Mateřské školy Příbor, Pionýrů 1519, okres Nový Jičín, p. o., www.ms-pribor-pionyrů.cz proběhne **distančně v termínu od 3. května do 7. května 2021.**

Zápis k povinnému předškolnímu vzdělávání ve školním roce 2021/2022 se vztahuje na děti, které dosáhnou pátého roku věku k 31. 8. 2021 a na děti s odkladem povinné školní docházky.

Podrobné informace k organizaci zápisu k předškolnímu vzdělávání a povinnému předškolnímu vzdělávání najdete na webových stránkách mateřských škol v sekci zápis do MŠ.

OPATŘENÍ K ZÁPISŮM DO ZÁKLADNÍCH ŠKOL PRO ŠKOLNÍ ROK 2021/2022

Petra Richterová, odbor kultury, sportu, školství a cestovního ruchu Městského úřadu Příbor

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vydává v souvislosti s mimořádným opatřením vlády k ochraně obyvatelstva v souvislosti s koronavirem a onemocněním covid-19 opatření k organizaci zápisů k povinné školní docházce pro školní rok 2021/2022.

Zápisy k povinné školní docházce proběhnou v souladu s právními předpisy, ale s upuštěním od některých tradičních postupů. Budou probíhat bez osobní přítomnosti dětí ve škole distančním způsobem.

Zápisy do prvních ročníků:

- Základní školy Příbor, Jičínská 486, okres Nový Jičín, www.zsjicinska.cz
- Základní školy Npor. Loma Příbor Školní 1510 okres Nový

Jičín, příspěvkové organizace, www.zs-lomapribor.cz proběhnou **distančně v termínu od 1. dubna do 13. dubna 2021.**

Podrobné informace k zápisům k povinné školní docházce najdete na webových stránkách škol.

KOMISE PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

BLAHOPŘÁNÍ

Bc. Ivana Bolomová, DiS., matrikářka Městského úřadu Příbor

Blahopřejeme jubilantům narozeným v dubnu, kteří slaví své jubileum:

Imrich Nagy	Vlasta Bínová	Antonie Šimíčková	Marie Rašková	Stanislava Nedomová
Radoslav Hrnčíř	Marie Kozlová	Vlastimil Kostecký	Božena Horychová	Františka Potůčková
Jaroslav Zajíček	Jaroslav Kresta	Pavol Moravčík	Jiřina Týmlová	Julie Hozová
Metoděj Beran	Drahomíra Tománková	Oskar Roš	Julie Žabenská	Vlastimil Lys
Jaromíra Bolomová	Dušan Bordovský	Kristina Hanušková	Danuše Zapletalová	

Jubilanti Domova Příbor

Anna Drozdová Drahomíra Janečková Ludmila Kořínková Zdenka Maloňková Vlasta Saidlerová Jiřina Zápotočná

SVATEBNÍ ZAJÍMAVOSTI – ČESKÉ SVATEBNÍ TRADICE

Bc. Ivana Bolomová, DiS., matrikářka Městského úřadu Příbor

V předchozím vydání Měsíčníku jste si mohli připomenout nejčastější české svatební zvyklosti. A stejně jako my, tak si své kulturní dědictví zachovávají ostatní země světa. Možná budete překvapeni, co všechno se kde dodržuje a považuje za normální. Jak se říká: „Jiný kraj, jiný mrav“ a „Kdo nevěří, ať tam běží“.

Během cesty po řeckých vesnicích a městečkách můžete narazit na něco, co připomíná demonstraci, ale nelekejte se, pravděpodobně je to svatba. Řekové velmi lpí na svých

antických zvyčích a řecká svatba je jedním z nich. Začíná obřadem zvaným Krevati, při němž se v domě snoubenců sejdou hosté a vhadují páru peníze do postele. Je zvykem, že Řekové zvou všechny své příbuzné, přátele a ti zase své přátele. Svatba mívá i tisíc hostů a padne na ni několikero ovcí a jehňat. Svatba v Řecku není v žádném případě soukromá událost.

Skotské výšiny přechovávají celkem podivný předsvatební zvyk. Aby nevěsta dokázala, že je na manželství připravena,

je připoutána ke stromu. Svědci a nejbližší přátelé na ni vylijí černou hmotu smíchanou ze zkažených vajec, popela a mléka a nasyponou na ni peří. Někdy je do tohoto zvláštního rituálu zapojen také ženich.

Na tradiční irské svatbě si nevěsta příliš nezatančí. Nesmí totiž zvednout nohy ze země, jinak hrozí, že ji unesou zlé víly. Budete-li na irskou veselku pozváni jako hosté, pak si na sebe vezměte společenské šaty v jiné barvě, než je zelená. Právě ta totiž údajně přináší novomanželům smůlu a nesoulad. Při hostině stejně jako u nás nesmí chybět svatební dort. Ten v Irsku je třípatrový, plný whisky, sušeného ovoce, oříšků a hlavně hodně trvanlivý. Což je vzhledem k tomu, že jeho horní patro si musí manželé uschovat a nakrojit ho až při narození prvního potomka, víc než žádoucí.

Pár dnů před obřadem se **v Turecku** koná loučení s nevěstou. Dívky a příbuzné se s ní sejdou, tančí a dávají jí do ruky henu, která na nějaký čas dívce dlaň obarví. Hena je v Turecku vnímána jako symbol krásy. Poté přehodí nevěstě přes obličej černý závoj a předají ji do rukou manžela. Ten závoj sejme a nevěsta je tak připravena ke svatbě. Na turecké svatbě, která začíná obvykle v osm večer a končí před půlnocí, se nedávají dary, ale zlato v podobě šperků nebo peníze. To se předává novomanželům tak, že se připíná na červené mašle, které mají novomanželé kolem krku.

Svatební oslavy **v Indii** obvykle trvají 3 až 5 dnů a samotný obřad 2 až 3 hodiny. Podle severoindické oblíbené tradice ženich vjíždí na svatbu na ozdobeném koni obklopen svou rodinou a přáteli. Součástí veselky bývá i pompézní ohňová show, která má obměkčit bohyni štěstí Lakšmí. Při hostině tady asi zapláče ne jeden masožravec, bývá totiž čistě vegetariánská. Šaty nevěsty nemají barvu bílou, ta v této zemi symbolizuje smrt a truchlení.

Poněkud netypicky probíhá veselka **v Albánii**. Zde totiž nevěsta a ženich slaví zvlášť, vidí se jen na pár hodin. Budoucí novomanželé si zatančí svůj první tanec a společně rozkrojí dort. Pak se ženich zase odebere domů a svou slávu si užije následující den. Po svatbě se ženich nesmí dotknout nevěsty tři dny a tři noci, jinak prý manželství nebude šťastné.

Zatímco u nás se věří, že ve svatební den nosí smůlu právě perly, **v Itálii** patří k zapovězeným zlato. Luxusní zlaté šperky tak na nevěstě v její den neuvidíte. Tradice rozbíjení talířů, jak ji známe v naší zemi, je zde nahrazena rozbíjením skleněných váz po svatební hostině. Počet střepů, na které se rozlomí, symbolizuje počet šťastných manželských let v budoucnu. Ženichovi přátelé se mu snaží den co nejvíce ztížit – např. mění čas na hodinách, schovají mu svatební oblek.

Čajový obřad je jedna z nejdůležitějších událostí **na tradiční čínské svatbě**. Zahrnuje velmi formální představení nevěsty a ženicha navzájem a je symbolem čistoty, stability a plodnosti. Během čajového obřadu má každý z přítomných pevně dané místo, přičemž je důležité také pořadí, ve kterém bude obsloužen. Je to důkazem respektu novomanželů ke starším členům rodiny. Po pití čaje jsou předány nevěstě a ženichovi dary, obvykle ve formě červených obálek s penězi. Aby se budoucí nevěsta připravila na období, kdy manželství není tak úplně procházka růžovým sadem, musí po dobu jednoho měsíce každý den hodinu plakat. Všechny ženy z rodiny jí pomáhají a roní slzy s ní. Nevěstiny šaty mají, pro nás nezvykle, červenou barvu, která je symbolem lásky, vášně a síly v budoucím životě.

Takzvané „vykupování nevěsty“ se koná před obřadem **v Rusku**. V den obřadu ženich podstupuje zkoušku v domě rodičů nevěsty, kde si ji vykupuje květinami, penězi, sladkostmi. Nevěstiny kamarádky mu cestou kladou různé překážky, dávají hádanky nebo úkoly, které musí ženich splnit. Po obřadu se

podle tradice chodí na procházku, novomanželé se často fotí na významných místech ve svém městě.

Ve Švédsku si pár vymění prstýnky už při zasnubách, při svatebním obřadu dostává nevěsta prsten s kamenem. Když ve Švédsku během hostiny ženich nebo nevěsta opustí stůl, například kvůli návštěvě toalety, zbytek hostů může toho, kdo u stolu zůstal, beztréstně líbat.

Při oslavách **během finské svatby** je tradicí tzv. tanec koruny. Nevěsta je se zavázanýma očima obklopena svobodnými ženami, které kolem ní utvoří kruh a tančí. Nevěsta pak sundá z hlavy korunu a umístí ji na hlavu nejbližší dívky, která je pak předurčena k zasnubám. Tento tanec pokračuje, dokud všechny tyto dívky v kruhu neprostrídají korunu. Hlava nevěsty je pak zakryta šátkem nebo hedvábnou čepicí. Den před svatbou se koná také tradiční svatební saunování, kterého se účastní pouze nevěsta, její maminka a družičky.

Předávání bran je tradicí **v Polsku**, provádí se již ale pouze v malých městech a vesnicích. Poté, co pár přichází do kostela, může být zastaven „branami“. Ty postaví přátelé, sousedé nebo svatebčané. Pár se musí ze zajetí vykoupit. Jakmile je brána otevřená, pár může pokračovat na cestě do kostela na svatební obřad. Poláci také věří, že nejlepší je pořídat svatbu v měsíci, jehož název obsahuje písmeno „R“.

Také **v Německu** střepy přinášejí štěstí, nerozbíjí se ovšem jeden talíř, ale rovnou celý servis. Občas se střepy posypou ještě hrachem nebo čočkou, to má páru zajistit plodnost a hojnost a nastávající pár musí střepy sklídit společně. Tento rituál se odehrává v předvečer svatby, kdy také ženich dává nevěstě řetízek na krk. Podle starobylé tradice také dívka šetří od mládí na své svatební střevíce a má je platit pouze mincemi. Přátelé ženicha i nevěsty se snaží oběma různými způsoby „zpříjemnit“ první společnou noc. Mohou jim například do společného pokoje nanosít spoustu nafukovacích balonků.

Během svatebního obřadu **ve Španělsku** si pár navzájem vyměňuje 13 mincí, tzv. „arras“, které symbolizují sdílení všeho, co dvojice nabyde v budoucnosti.

V Rumunsku se můžete setkat s tradicí „kuřecího tance“, který se obvykle koná v restauraci, kde po oficiální svatbě na radnici a náboženském obřadu v kostele začíná hostina. Po uvítání všech hostů začnou novomanželé tančit valčík. Následují kuchaři, kteří oblékají pečené kuře, zdobí ho a pak s ním tančí. Mezitím s nimi jeden ze svatebčanů - muž - vyjednává cenu kuřete.

Místo odhození svatební kytice hází nevěsta v **Brazílii** malou plastovou nebo plyšovou postavičku svatého Antonína, patrona všech svateb. Svobodná dívka, která postavičku chytí, se má stát další nevěstou.

Ve Francouzské Polynésii nekráčí ženich do domu své milé po červeném koberci, ale po rodinných příslušnících nevěsty, kteří mu svými těly koberec vytvoří.

Svatba **na Bali** by vás asi překvapila, protože okolo slavnostního stolu sedí pouze ženy. Muži odpočívají, protože celou hostinu připravovali oni.

Ženich na svatbě **na Fidži** musí otce nevěsty nejen požádat o její ruku, ale též mu přinést zub velryby. S tímto svatebním zvykem určitě nejsou ztotožnění ochránci zvířat.

Na ostrově Jáva musejí novomanželé za svou svatbu zaplatit jistý poplatek. Nejde však o peníze, ale o krysí ocásky.

Odlisný od nás ve zvyklostech je **kmen Pygmejů**, kde se obvykle konají svatby v rodině. Muž si svou partnerku musí najít mezi příbuznými - sestrami nebo sestřenicemi. Když má dostatečné zabezpečení obživy, může si vzít klidně ženy dvě či tři.

V některých **afrických kmenech** doprovází na svatební noc postarší žena z vesnice, aby nevěstu zaučila. Výjimkou

není ani případ, že mezi novomanžely spí vlastní matka nevěsty. Na západním pobřeží Afriky, v **Mauretánii**, si potrpí na baculaté nevěsty. Na tom by nebylo nic zvláštního, kdyby je však jejich nastávající neposílali do „tukových farem“. Tam prý mají nabrat na objemu a kráse. Při odchodu nevěsty z rodičovského domu v **Kenii** otec poplve nevěstu na hlavu a prsa. Prý pro štěstí. V **etiopském kmeni Surma** je zvykem, že několik týdnů před svatbou nevěstě odstraní všechny dolní zuby. Do dolního rtu umístí jakýsi „piercing“ ve tvaru

hliněného kruhu. Podle velikosti kruhu též můžeme určit výšku nevěstina věna. Čím větší kruh, tím bohatší je rodina, z níž nevěsta pochází.

<https://www.katedrala.cz/podivne-svatebni-zvyklosti-ve-svete>

<https://www.beremesi.cz/magazine/podivne-svatebni-zvyky>

<https://www.extra.cz/7-podivnych-svatebnich-zvyku-ktere-dodnes-prezivaji-ve-vsech-koutech-sveta>

<https://www.zeny.cz/svatebni-tradice>

<https://cs.history-hub.com/jedinecne-svatebni-tradice-z-celeho-sveta>

<https://www.svatba-vesele.cz/news/svatba-a-neobykle-svatebni-zvyky-z-celeho-sveta/>

TECHNICKÉ SLUŽBY INFORMUJÍ

INFORMACE KE SVOZU BIOODPADU A PROVOZNÍ DOBĚ KOMPOSTÁRNY

Ing. Silvie Olšovská, Technické služby města Příbora

Technické služby informují občany, že první svoz hnědých kontejnerů na bioodpad o objemu **770 l** bude uskutečněn v pátek **9. 4. 2021**. Následně bude svoz probíhat vždy dvakrát týdně, a to vždy v úterý a pátek. Výjimku mohou tvořit dny se státními svátky.

Od dubna bude již také probíhat pravidelný svoz 240l bio-nádob od rodinných domů v intervalu 1 x za 14 dní. Svozovým dnem v týdnu je úterý. Harmonogramy svozů občané obdrželi do svých poštovních schránek. Dále jsou harmonogramy dostupné na webových stránkách města i TS.

„**Letní provoz**“ **kompostárny Točna** byl zahájen v pondělí **22. 3. 2021**. Od tohoto data je kompostárna otevřena pro občany v těchto provozních hodinách:

PROVOZ KOMPOSTÁRNY	
dny v týdnu	otevírací hodiny
Po	od 7.00 do 18.00 hodin
Út, st, pá	od 7.00 do 15.00 hodin
Čt	od 7.00 do 18.00 hodin
So	od 7.00 do 12.00 hodin

Kontaktní osoba na kompostárně: p. Deml, 602 590 186

V souvislosti se začátkem sezony prací na zahradě bychom chtěli důrazně apelovat na občany, ať do nádob na bioodpad vhazují skutečně jen biologický materiál rostlinného původu. Kompostárna plastové obaly či jiné nežádoucí odpady není schopna zpracovat a mimo to veškeré kompostovací procesy jsou nežádoucími příměsmi v podobě plastů dost komplikované a celý provoz se prodražuje.

**DO ČERNÝCH NÁDOB PATŘÍ JEN TO,
CO NEJDE DÁLE VYTŘÍDIT**

Děkujeme občanům za dodržování pravidel pro třídění odpadů a věříme, že se situace už s dalším svozem odpadu zlepší

HLÁŠENÍ ZÁVAD, NÁMĚTŮ A PŘIPOMÍNEK MIMO OTEVÍRACÍ DOBU NA

www.tsprbor.cz

PŘÍBORSKÉ ŠKOLY A ŠKOLKY

BŘEZEN – ZA KAMNA VLEZEM, DUBEN – JEŠTĚ TAM BUDEM..., ANEB CO JE DOMOV?

Mgr. V. Strnadová, školní metodik ZŠ Npor. Loma Příbor

V březnovém vydání Měsíčníku jsme se věnovali čtenářství – to by klidně šlo za těmi kamny. V dubnu tam máme zůstat, jak praví pranostika. Ona ale tato pranostika takto nekončí, což třeba všichni neví. Pokračování zní – až přijde máj, vyjdeme v háj. Já bych tedy raději zůstala u těch kamen a s knížkou. A tak, jako se kdysi říkalo, že je březen měsíc knihy, tak se o dalším měsíci říkalo, že je měsíc bezpečnosti. To asi budeme muset zpoza těch kamen vylézt. No ale my nemůžeme. Jsme doma, maximálně do obchodu a na procházku. A to doma by

mělo být bezpečné, klidné, inspirující. A jak to tedy je s naším – vaším domovem. Je to opravdu místo, kde je dobře?

Dokumentární snímek V síti, který pojednává o zneužívání dětí na internetu, jsme všichni měli možnost zhlédnout 10. března na ČT 1. Bylo nás 1,24 milionů. Viděli jsme 3 he-rečky, 3 pokojíčky, 10 dní a 2458 predátorů. Mužů, kteří se ne-váhali seznamovat s dvanáctiletými dívkami, neváhali posílat těmto dívkám nevhodné fotografie, lákali je na schůzky. Uká-zali nám všem, jak je jednoduché proniknout do pokojíčku,

do životů, do soukromí dětí. Do domovů. Samozřejmě ne každá zkušenost na internetu končí tak, jak ukazuje dokument. Některé ale takto končí. A co my, dospělí, co my s tím děláme?

Kromě internetu narušují domovy i jiné věci, jiné situace. Kdo se nikdy nepohádal? Koho nikdy netrápily finance? Kdo neztratil práci? Kdo se rozvádí? Kdo nestíhá školu? Všechny tyto situace prožíváme. Jsou u toho naše děti, které vše vnímají. Všimnou si i toho, že jsme smutní. Slova nepotřebují. A co my, dospělí, co my s tím uděláme?

Odpověď není jednoduchá. Ale za všemi radami a postupy stojí jediná a důležitá informace – mluvte, mluvme spolu. Říkejme si věci příjemné i méně příjemné, ptejte se, radme si. Nebojte se obrátit na ty, kteří pomáhat mají. A škola mezi ně určitě patří. Nebojte obrátit se s čímkoli – žádný učený z nebe nespadl. Jsme tu pro vás. A pro vaše – naše děti. Když budeme komunikovat, neztratíme se.

Třeba vám, nám otevřou oči postoje a představy dětí.

1. Když se řekne domov, napadá mě:

- můj pokoj, naše zahrada a celkově náš celý dům. Na tomto místě se mi (i když nemáme žádný moderní dům) hodně líbí.
- Rodina, pocit bezpečí.
- Rodina, teplo, mazlíčci, střecha nad hlavou, moje rodina, ale také teplo, když přijdu z venku. Je tam pohoda a klid, doma je dobře, máme se rádi. Jsem v bezpečí, mám spokojenost, pohodu, klid a hlavně pocit, že jsem s blízkými.

- Je to místo, kde je bezpečí. Je v něm moje rodina, mám kde bydlet. Budova, rodina.
- Místo, kde se cítíš bezpečně, a víš, že ti tam nic nehrozí. Teplo, útulné prostředí, kde je mi dobře. DOMOV je pro každého něco jiného.
- Nejčastěji je to pro lidi dům, ve kterém žijí se svou rodinou, se svými zvířaty, a místo, kde mají postel. Někteří tam mají i prarodiče.

2. Když si představím svůj vlastní DOMOV, až budu velká, velký, napadá mě:
 - Že budu mít vlastní rodinu a zahradu. Budu mít dům ve velkoměstě a bude tam klid.
 - Budu bydlet s někým, budu mít velký dům s velkou zahradou a nějakého mazlíčka.
 - Domov s velkou zahradou, ve které mám políčko a také včely. A uvnitř budou pokojové rostliny. Terárium s agamou. Bude jedinečný a bude tam hodně zvířátek.
 - Prála bych si obrovský bílý dům s bazénem, dva psy, kočku, koně a čtyři býky.
 - Bude to byt, ve kterém budu mít psa a budu žít dočasně sám.
 - Že si pořídím svůj vlastní byt a rozšířím svoji rodinu. Bude tam velká garáž, 200 hektarů luk a polí a hodně traktorů a motorek.

Tak, co vy na to, co s tím uděláme?

CO SE DĚJE U NÁS VE ŠKOLE

Mgr. Dana Lišková, za pedagogy ZŠ Jičínská / foto: Jana Kolibová

Hned na úvod máme báječnou zprávu! Náš školní časopis Přípináček postoupil do celostátního finále, kde odborná porota hodnotila 155 časopisů v různých kategoriích, a Přípináček zde obsadil v kategorii časopisů I. a II. stupně základních škol skvělé 2. místo. K tomu si připsal ještě 3. místo za nejlepší obsah. Kvůli koronavirové situaci bohužel neproběhlo slavnostní vyhlášení výsledků ani doprovodný program. Děkujeme všem loňským redaktorům za jejich práci. Škoda, že si nemohli užít svůj okamžik slávy osobně a oslavit zatím **největší úspěch našeho časopisu**.

Letošní školní rok je poněkud jiný, než jsme zvyklí, a to i pro naši školní družinu. Přišli jsme o spoustu zajímavých akcí, ale i přesto bylo v družině stále co dělat. Děti si užily vycházky do okolí nebo si hrály na sněhu. Vytvářely tříkrálové koruny, masky na obličej, sněhuláky z různých materiálů, mrože i lední medvědy z papíru. Děti ve svých skupinách tvořily hmyz, motýly i hada. Věnovaly se také tradičním valentýnským přáním a vyráběly dárky ze samotvrdnoucí hmoty. Děti si oblíbily poobědové čtené pohádky, které jsou inspirovány skutečným životem. O těchto příbězích a také o problémech spojených s epidemií si také často společně s vychovatelkami povídaly.

I **domácí úkoly** mohou být pro žáky **výzvou a inspirací**. Pokud je v lednu dostatek sněhu, staví obvykle žáci šestého ročníku v matematice na školním dvoře sněhovou krychli pro představu jednotky – jednoho metru krychlového. Letos nasněžilo několikrát, bohužel jsme se na školním dvoře sejít nemohli, a tak tvořili šestáci doma. Mohli se zapojit i jejich sourozenci a ostatní rodinní příslušníci. V rámci výuky dějepisu se naši devátáci zase stali malíři významných uměleckých

děl. Za úkol dostali zvolit si umělecký směr 19. a 20. století a vypsát o něm základní informace. Následně si měli vybrat známý obraz typický pro daný směr a pokusit se o jeho reprodukci. Většina devátáků se své práce zhostila na výbornou a vznikla tak skutečně nádherná díla.

Pokračujeme také v pořádání zajímavých soutěží. Hned první soutěž tohoto kalendářního roku se týkala výtvarné tvorby a nesla název **UMĚNÍ V PŘÍRODĚ aneb Neseď doma, běž tvořit ven!** Žáci se mohli inspirovat tvorbou světoznámého výtvarníka Andyho Goldsworthyho. Jejich úkolem bylo tvořit venku v přírodě, a to z ledu, sněhu, větví, kamení... ale vždy tak, aby respektovali přírodu. Výsledné dílo měli následně vyfotit.

Počasí nám prálo, takže děti tvořily nejčastěji ze sněhu. Sešlo se na 55 prací a vybrat finalisty soutěže nebylo vůbec jednoduché. Všichni účastníci soutěže obdrželi malou odměnu a jejich díla jsou ke zhlédnutí na facebookových stránkách školy.

V letošním školním roce slaví naše škola významné **výročí** – 130 let od založení školy. Při této příležitosti vznikla výzva a další soutěž pro žáky naší školy. Úkolem je navrhnout a vytvořit narozeninový dárek pro naši školu. Přestože termín odeslání prací je až v dubnu, už teď se těšíme na to, co naši žáci opět vymyslí!

Zápis do prvního ročníku proběhne letos v termínu od 1. dubna 2021 do 13. dubna 2021. Stejně jako v minulém roce bohužel bez osobní přítomnosti dítěte ve škole. A na co se u nás budoucí prvňáčci mohou těšit? Mimo jiné na výuku anglického jazyka už od první třídy, od třetího ročníku na výuku informatiky, robotický kroužek a dále na již tradiční nabídku volnočasových aktivit – školní časopis, kapelu nebo na pěvecký sboreček.

ČINNOST KLUBŮ, SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

VYHODNOCENÍ ČINNOSTI OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ KLOKOČOV V ROCE 2020

Libor Pustějovský, za občanské sdružení Klokočov

Rok 2020 začal pro nás velice optimisticky. Jakkap by také ne. Po takřka 20 letech se splnil jeden velký klokočovský sen. Budeme mít své vlastní hřiště! Od doby, kdy se o tomto projektu začalo uvažovat, už oteklo v Lubině mnoho vody a dnešní rodiče malých dětí byli v té době sami ještě dětmi.

Nálada byla velice pozitivní. Koho by napadlo, jak se za jeden kalendářní rok prakticky změnil význam tohoto slova. Nicméně jsme byli příznivě naladěni, že jeden rok skončil a další začíná. Plní očekávání, co nového se stane, jsme se pustili do práce. První 2 měsíce proběhly v - pro nás - už zaběhlém rytmu. Typickou ledno-únorovou společenskou zábavou jsou plesy. Ten klokočovský je již 20 let naší oblíbenou taškařicí, na kterou se celý rok těšíme.

V závěsu za touto akcí pořádáme dětskou maškarní. Ta se uskutečnila, oproti předcházejícímu roku, ve skotnické restauraci U Žabáka. Skotnický sál je, bohužel, oproti tomu našemu v Kulturním domě, mnohem menší, proto počet dětí, které jsme letos mohli přijmout, byl nižší. S opravdu těžkým srdcem jsme odmítali natěšené děti. Nakonec jsme si všichni užili odpoledne plné her a hudby.

Po celou tuto dobu byly zprávy plné nepříjemných informací z Číny a my si s typickým českým humorem z toho dělali legraci. Jenže potom přišel březen a stejně jako celá ČR jsme

se ocitli v izolaci i my. Nastalo období lockdownu a my museli všechny naše plánované akce odložit na neurčito.

Na druhou stranu v těchto měsících začala stavba nového multifunkčního hřiště na „našem výletišti“. Mnoho z nás se chodilo pravidelně dívat na postupující stavbu a snažili se být nápomocní stavitelům.

Byli jsme rádi za aktivitu města, které občanům opatřilo dezinfekce. Velice to inspirovalo našeho souseda Radka Krmelu, který z vlastních prostředků nakoupil dezinfekci a rozdál ji našim dříve narozeným spoluobčanům.

„Období spánku“ pro nás skočilo až koncem srpna, kdy již nebyla státní omezení tak utažená a my mohli začít připravovat klokočovský krmáš. Vzhledem k tomu, že to byla jedna z mála větších akcí, pořádaných v našem městě, byla účast i přes deštivé počasí až nečekaně velká. Byli jsme převelice rádi, že právě tady bylo naše hřiště za účasti pana starosty a dalších radních slavnostně otevřeno.

Více akcí bohužel restriktivní opatření neumožnila uskutečnit, nicméně všechno zlé je pro něco dobré a my jsme si po mnoha letech odpočinuli a těšíme se, že se v tomto roce budeme hojně potkávat. Věříme, že situace nám umožní uspořádat Dětský den, kácení májky či různé sportovní turnaje.

Závěrem bychom chtěli poděkovat městu Příboru za podporu, kterou poskytuje na naši činnost.

MYSLIVOST NA JAŘE = KLID V HONITBĚ

Ing. Jiří Hyvnar, předseda, Myslivecký spolek Příbor I

S příchodem jara a teplého počasí se v přírodě začínají objevovat první mláďata volně žijící zvířete. Pro zdárný průběh líhnutí či kladení mláďat a jejich následného odchovu rodiči je potřebné zajištění dostatečného klidového režimu a krytiny před případnými predátory. Nutnost zachování klidu během jarních měsíců v honitbách a omezení návštěv těch lokalit, kde je předpoklad výskytu mláďat, nám všem mimo jiné ukládá i zákon o myslivosti.

Krajina kolem města Příbora se v poslední době výrazně pozměnila výstavbou nových obchvatů a menších silnic. Zanikla spousta původních remízků, neobhospodařovaných travnatých či keřových porostů a zvířet si tak zvyká na zcela nové životní prostředí, kterému se snaží přizpůsobit. Nové remízky, aleje, biopásky, mokřady aj. (i navzdory možným dotačním programům) za účelem zlepšení životního prostředí a rozčlenění obrovských polních monokultur bohužel nevznikají, tudíž jsou životní podmínky pro zvířet velmi složité.

V posledních letech také mnoho spoluobčanů zintenzivnilo své procházky a výlety do přírody, z hospodářských lesů postupně vznikly pří městské parky, kde lidé tráví spoustu volného času. Často se objevují lidé, kteří chodí na procházky nejen přes den, ale také v pozdních večerních hodinách, mimo vyznačené chodníky či stezky. Vyskytuje se také mnoho lidí,

kteří chodí do přírody za účelem venčení psů a absolutně nerespektují okolní prostředí. Ze zákona o myslivosti přitom vyplývá zákaz volného pobíhání psů v honitbách, venčení psa lze provádět pouze na vodítku. Díky všem těmto výše vypsáním aspektům je zvířet v našem okolí v permanentním stresu. Stres se u zvířete projevuje vznikem různých onemocnění, vznikají problémy s přirozenou reprodukcí a odchovem mláďat, stresovaná zvířet způsobuje škody na lesních porostech a v neposlední řadě často končí pod dopravními prostředky na našich silnicích. Ze zvířete, kterou jsme byli zvyklí vídat i během dne (srnčí, zajáci, atd.), se stává zvířet noční a má výrazně narušené své životní cykly.

Bohužel, v dnešním světě mají před ochranou a postupným zlepšováním životního prostředí přednost developerské a stavební firmy. Těžko my, jako lidé s láskou k myslivosti a přírodě, ovlivníme věci, které ovlivnit nemůžeme. Věříme však, že společně jsme my všichni při návštěvě přírody schopni dodržovat alespoň základní věci a být ohleduplní k okolí, mnohdy pro lidské oko neviditelnému životu. Chceme touto cestou slušně požádat všechny z Vás o dodržování potřebných opatření, zejména pak v jarních měsících. Chápeme, že současná doba je složitá a trvá již příliš dlouho, berme však prosím ohled také na přírodu kolem sebe. Děkuje.

PŘEDSTAVUJI VÁM...

ING. ALENU MALÍKOVOU

Stav: vdaná

Děti: celkem 4 děti a 6 vnoučat

Dosažené vzdělání: Vysoká škola zemědělská Brno, dnes Mendelova universita

Povolání: v důchodě, naposledy pracovala v Bioinstitutu, o. p. s

Koníčky: příroda ve všech směrech

V Příboře žije od 1. 4. 1994, 27 let

Paní Alenu Malíkovou neznám příliš dlouho. Ale dobře si vzpomínám na pocit, který jsem měla, když jsem ji poprvé zaregistrovala. Působila na mě křehce, něžně, tiše, nenápadně, uzavřeně a také tak trochu tajemně. Jak šly měsíce, dnes už vlastně roky, ukázalo se, že jsem se v něčem nemýlila, ale v něčem jsem byla úplně vedle. Během našeho rozhovoru přede mnou seděla žena, nenalíčená, a přitom přirozeně krásná, žena živě gestikulující, když měla pocit naléhavosti ve svých sděleních, žena nahlas a upřímně se smějící, a když se nesmála nahlas, pak se usmívaly její velké tmavé oči! A cítila jsem, že síly má na rozdávání. Zajímavé setkání se zajímavou ženou.

1. Které dobré vlastnosti jste zdědila po svých rodičích?

Myslím, že vztah k přírodě. Tatínek byl lesák, kromě toho maloval, takže i vztah k výtvarnému umění. Po mamce vztah k literatuře a k hudbě. Ale ten vztah k přírodě mi připadá zásadní. (Už jste sami určitě přišli na to, že i v rousce je vidět, kdo se směje, a paní Malíková se směje moc pěkně, vidím hned po prvních větách).

2. Jaká je Vaše nejoblíbenější činnost?

V mém věku je to už opravdu být v přírodě! Je to pro mě hodně důležité. A co se na stará kolena učím a ráda, to je komunikovat s lidmi a spolupracovat s nimi na nejrůznějších aktivitách. Ne manipulovat s nimi. Nechci nikoho přesvědčovat o své pravdě, učím se hledat třetí cestu. Není to jednoduché, každý máme svou pravdu, ale pojďme si vyjít vstříc a hledat v onu chvíli řešení. A tohle má velké propojení s přírodou. Tady už totiž nejde o velké přemýšlení

a rozumování, jde o ladění se na podstatu, přírodu. V ní je vše dané, není v ní žádná manipulace. Není to ani podle Darwinovy teorie, že silnější zvítězí. Ano, do jisté míry je tam oběť a nějaký vítěz, ale děje se to ve prospěch celku, aby fungoval. Pro mě je život vlastně neustálým učením se od přírody, její hluboké vnímání mi přijde jako velká škola. V tom souzníme s mým mužem i učíme se souznět i v rámci družstva. Máme tady meditační skupinu, scházíme se pravidelně online (a vyprávěly jsme si o meditacích, ale i cvičení, o odbourávání strachů, o stínech v nás, o myšlenkách, které nezadržitelně proudí v naší mysli..., ale to by vydalo na celé číslo Měsíčníku :-), tak možná někdy příště). Čemu se věnuji. Jednak je tady regionální centrum PRO-BIO Svazu ekologických zemědělců, které mám na starosti a z této pozice spolupracuji i MAS Lašsko, jsem aktivní ve správní radě Nadace pro půdu i v Pilgrím - Potulné univerzitě přírody. V Příboře mám na starosti komisi pro životní prostředí, a to je taky docela hodně práce. (já to vnímám tak, že s učením se komunikovat to vše velmi úzce souvisí). A samozřejmě družstvo Viktorina Loca, to je srdcová záležitost. Nenudím se. No a máme vnoučata! (vidím jiskřičky ve velkých tmavých očích).

3. Jaká je Vaše nejoblíbenější kniha, film, hudba?

Nejoblíbenější nevím, ale je vždy období, kdy mě nějaká kniha hodně oslovuje. V současné době je to kniha Praelles v Beskydách Rudolfa Jandy. Chystáme s komisí výstavu na panely před Kulturním domem na téma Les a úvod v knize z roku 1943 je neuvěřitelně aktuální a fascinující. Čtu ho pořád dokola, má

asi 40 stránek. Fotografie v knize jsou věnovány pralesu Mionší. A je vidět, že když člověk nezasahuje do přírody, poradí si, je v ní vše, co tam má být. Je to neuvěřitelná krása. Pro příklad: proč takový les chránit je věta: „Pro vnímavé lesníky budoucnosti je to ukázka toho, jak zadržet vodu v krajině.“ Praelles je jak houba, kdežto ve smrkové monokultuře se voda nemá jak udržet.

Hudba - nemívám zapnuté rádio jako kulisu. Hudbu mám spojenou s prožitkem společného sdílení, mám ráda koncerty. Rádi chodíme (s manželem) na Janáčkův mezinárodní hudební festival. Například Janáčkůva Simfonietta v amfiteátru obory na Hukvaldech, to je nádhara! Chodíme také na ostravské Dny nové hudby i Dny nové opery, radost. A náš Valentin (radost v hlase) - tam je autenticita prožitku. Sejdou se třeba čtyři hlasy a publikum, které to vnímá, naladí se vzájemně, krása z hudby je pak úžasná. Nebo když tady (sedíme v jídelně Viktoriny Locy a koukáme do ulice Politických vězňů vedoucí ke kostelu i družstevnímu obchůdku) hraje Martin Galia o Svátku sousedů, zase radost. Byli jsme třeba i na koncertech Leonarda Cohena, Petera Gabriela, Stinga, Boba Dylana (zasněný pohled), ale nešlo ani tak o jména, ale o to, že hudebníci měli co sdělit a dokázali to, užili si to všichni. Máme doma spoustu CD, ale já je skoro neposlouchám, protože tu chybí ta živost. Ale v podstatě, když jsem nad tím přemýšlela, co mám ráda, tak vlastně i ticho. Mám ráda, když se ráno vzbudím a vnímám, jak přibývá ptačího zpěvu, jak ptáci začínají intenzivně pociťovat změnu ročního období, mám ráda - ticho.

Filmy - nejoblíbenější nemám, ale ráda se dívám na dokumenty i filmy - napadl mě třeba Saturnin!

4. Čím jste chtěla být jako dítě?

Vůbec nevím, že bych se něčím chtěla stát. Ani dnes nemám třeba ambici něco dokázat, to ne. Mi přijde důležité bytí naplno - třeba jako malá jsem si ráda natrhala jablko, sedla si na strom a četla knížku. Ale že bych snila, čím budu, to ne.

5. Měla jste v dětství svůj vzor?

Asi ne. Mnohé jsem nacházela v přírodě. Chodili jsme hodně s tatškou do lesa, ven. Moji rodiče pocházeli z jižních Čech, a když mi byly 2-3 roky, stěhovali jsme se do severních Čech. Bydleli jsme tam na zámku v lesích, v působišti Státních lesů, to mě asi ovlivnilo nejvíce. S dětmi jsme byli pořád venku.

6. Kdo Vás přivedl k Vašemu povolání?

Intuice. Nějak jsem nad tím nepřemýšlela. Kamarádka prostě chtěla na zahradní architekturu do Brna, tak jsem si řekla, že půjdu taky do Brna, na zemědělskou. Vyplývalo to tak nějak intuitivně. Je pravda - tatínek lesník a babička s dědou vlastnili půdu a věnovali ji do družstva, dobrovolně. Byli tak nadšení myšlenkou komunismu, opravdu, a babička chodila do kravína a já chodila s ní („slyším“ v hlase lásku). Takže to mohl být takový jakýsi otisk, ale neuvědomělý, babičku jsem měla ráda, možná to opravdu nějak souviselo. Ale musím říct, že školu jsem tak nějak přečkala. Měla jsem pocit, že všechno je jinak.

Po škole jsem pracovala v JZD Oder-sko v Odrách - byla jsem zemědělec družstevník, pracovala jsem na těžké mechanizaci (si neumím představit). Nebyla jsem spokojená. Připadá mi, že to byla doba, jako bych spala. Sem tam přišel nějaký impuls, třeba přednáška o antropozofii Rudolfa Steinera, nebo jsem si koupila knihu Tao fyziky od Fritjofa Capry - o tom, jak věda a spiritualita mají k sobě blízko. Ale pořád jsem vše nechávala plynout, možná jsem byla i líná. Prostě jsem byla v té době nespokojený člověk a sem tam něco přišlo... a měli jsme syna a to byla radost.

Později jsem pracovala ve státní správě v ochraně přírody a zemědělci nechtěli sáct louky v Poodří. Tehdy mě manžel přivedl na myšlenku ekologického zemědělství. Taky impuls. Ale to, co jsem jaksi intuitivně cítila, přišlo, až když jsem se seznámila s Jirkou Zemánkem z Potulné univerzity přírody. Pozval mě do tzv. Budapeštského klubu, který se zabývá novým příběhem, transformací lidstva a zodpovědností každého za sebe. V té době vyšla kniha Kouzlo smyslů od Davida Abrama, v ní je ukázané naše odtržení od podstaty, od přírody a vysvětlena potřeba návratu k propojení - já tomu říkám návrat do budoucnosti. Když si vzpomínám na první setkání s těmito lidmi, měla jsem

pocit, že jsem přišla domů. Bylo pojmenováno něco, co jsem cítila.

7. Jaké jsou Vaše vazby na Příbor?

V dětství jsem hodně pendlovala, stěhovali jsme se a prázdniny jsem trávila u babičky v jižních Čechách. Takže když jsem viděla jedny z prvních snímků zeměkoule, tak jsem si říkala - aha, tak tadyhle já jsem doma. Nemám jedno místo, kde bych řekla, to je můj domov, ale když přijedu k Příboru - tak tady žiji a tady mám jakoby zodpovědnost za ten kousek místa a nemyslím to pateticky. Nechci dělat velké činy, ale nějak tak to místo vnímám - tady jsem teď doma, ale je to v rámci celého vesmíru. Je to shoda náhod, že jsem v Příboře, ale jsem vděčná, že jsem tady. Jsem vděčná třeba i za to, že mám na starosti komisi životního prostředí. A je to zase učení se, že Příbor není jen náměstí a intravilán, ale je to i krajina propojená se Skotnicí, Trnávkou, Kateřinicemi, je to naše společná krajina.

A mám tady rodinu - 3 vnoučata, jedno je v Kopřivnici, další dvě v Olomouci. Není to daleko. A když se podívám z hlediska estetiky, připadá mi Příbor jako krásné místo. Mám ráda, když jdeme na Orinoko a dál a je vidět na kostel, na Příbor. Příbor neustále poznávám.

8. Které místo v Příboře máte nejraději?

Mám ráda místa kolem Lubiny, která souvisejí s řekou, s vodou. Pohled na Beskydy ze Šibeňáku. A taky je tady pár stromů, které mám ráda, a říkám si, že to jsou strážci Příbora (smějeme se obě, své sehrává naše představivost). Třeba v parku je nádherný habr.

9. Co se Vám ve městě nelíbí?

Já nic takového nemám, nehledám to. Přijímám. Víím, že tady jsou místa, která mají velký potenciál a dalo by se na nich něco vytvořit, ale třeba se tam nic nevytvoří. Já nevím. Nevadí.

10. Máte s Příborem spjatý nějaký zajímavý zážitek?

Mám vzpomínku na Příbor ještě z doby, kdy jsem žila v Petřvaldě. Přijeli jsme do Příbora autobusem, vystoupili u Volného. Byla tma, sníl, vstoupili jsme do uličky u Brány a já si připadala jako ve Stínadlech - jako u Foglara. Říkala jsem si, já tady nepatřím, bylo to takové tajemné. A velký zážitek bylo pro mě otevření našeho obchůdku (jako by nesměle se usmívá). Myslím si, že budoucnost je v lokálnosti, budeme se muset učit být soběstační.

11. Co byste uvedla jako svůj dosa- vadní největší úspěch?

Pro mě je to asi to poznání a přistoupení na to, že život je neustálé učení se, tady není řeč o žádném úspěchu nebo zisku. To je prostě neustálé ladění se na to zázračné TED. No ale není vystaráno, přicházejí okamžiky a třeba strachy. Já nejsem člověk, který nemá strach, mám, ale je důležité si uvědomit, že to je jenom myšlenka, na kterou přistoupím.

12. Napadá Vás nějaká osobní životní prohra?

Mám pocit, že prohra může být současně zisk. Snažím se směřovat rozkolísanost - to, co si neustále nálepkuje - to je dobré, to je špatné, ale nikdy nevím, jestli dobré je fakt dobré a špatné fakt špatné, snažím se extrémy mezi dobrým a špatným dávat do harmonie, do plynutí. Prostě je to tak a já si NEMÁM (důraz v hlase) tady a teď na co stěžovat, nemám.

13. Kdyby bylo možné znovu se narodit, chtěla byste být někým jiným?

No, chtěla bych být vědomým člověkem, který je vděčný za to, že může být, za žití, za uvědomování si bytí. Možná bych chtěla spoustu hrozných věcí, které se mi kdysi staly, aby se nestaly. Ale to nejde. Ono to „kdyby“ nemám ani moc ráda, prostě to bylo a asi se mělo tak dít. Všechno má svůj smysl a souvisí to i s jakousi pokorou.

14. Chcete čtenářům něco vzkázat?

Ano, určitě bych ráda vzkázala, aby lidé nacházeli to, proč jsou tady. Spousta Příboráků to našla. Projeví se to v jejich práci, ale i v očích. Přála bych lidem, aby měli radost, učili se být šťastní, uvědomovali si zázrak žití, toho, že se opravdu máme dobře. Přála bych každému zažít pocit vděčnosti za to, že žijeme na této Zemi, protože to je podle mě fascinující (úsmev).

Věřte, že přestože Vám možná některé odpovědi připadají hloubavé až filosofické, tak jsme se s paní Alenou Malíkovou hodně během rozhovoru smály. Seděly jsem sice ve smutně prázdné jídelně Victoriny Locy na příborském náměstí vloni otevřené, ale za okny chodili lidé do kostela a rozhovor krásně plynul. Bylo to příjemné posezení. Děkuji, paní Malíková.

Irena Nedomová
Foto: Jan Friedrich

VZPOMÍNKY NA FRANTIŠKA POCHYLU MLADŠÍHO (ČÁST 7.)

Jiří Šajer

„Po vítězné bitvě o Samaru následovaly boje u Buzuluku

24. června 1918 - pondělí

V noci jsme stáli s naší platformou ("pancérákem") před linií naší přední hlídky. Omylem k nám zabloudila nepřátelská jízdní rozvědka. Čtyři jsme zajali, jeden utekl a jeden při útěku byl zastřelen. Viděli jsme na trati ještě nějaké siluety. Vystřelili jsme kartáč a ujížděli pomalu do linie naší přední stráže, abychom nebyli zaskočeni a aby nám nebyla za námi poškozena trať. V tom běží za námi někdo a volá: "Haló, haló, bratři! Počkejte, nenechávejte mě tu!" Zastavili jsme a přijali ho na platformu. Byl to Čeček, velitel naší skupiny. Dělal sám rozvědku podél tratě. Před konnou rozvědkou, kterou jsme zajali, se skryl v železničním domku, kartáčem jsme ho však snadno mohli zasáhnout. Asi ve dvě hodiny v noci se pokoušeli krasnogvardějci o útok. Odrazili jsme je kartáči. Sotva se rozsvětlo, začali jsme střílet. Několikrát jsme se vrátili pro munici a dělali výpady. Zahnali jsme několikrát bronirák, umlčeli jsme jejich baterii u cihelny (proti našemu levému křídlu). Avšak i jejich artilerijní střelba byla dnes kromobyčejně přesná. Jen tím, že jsme se neustále pohybovali vpřed a vzad, unikali jsme nepřátelským granátům a šrapnelům. S přibývajícím dnem stávalo se vedro nesnesitelným. Pracovali jsme zas polonazí a poléváli se vodou. Též naši první linii jsme zásobovali plnými vědry vody. Naši hoši v první linii úžasně trpěli na písčité zemi vedrem. Několik z nich utrpělo sluneční úpal. S povděkem nás vítali, když jsme se vraceli zásobení municí a vodou. Jednak (alespoň někteří) mohli uhasiti svou žízeň, jednak se téměř veškerý nepřátelský dělostřelecký oheň soustředil na náš "pancérák". Při našem jednom výpadu byl raněn u nás bratr Šmíd. V poledne jsem byl směněn. Odpoledne naši a kozáci zabrali monastýr.

25. června 1918 - úterý

Spal jsem plných šestnáct hodin - ani k večeri jsem se neprobudil. Ráno byl jsem probuzen jakýmsi zmatkem v naší tepluše. Bratři seskakovali s pryč a běželi ven. Posadil jsem se. Zvenčí bylo slyšet rozčilené hlasy: "Šiška zabit, Choljavinec těžce raněn, náš pancérák vykojil - naši museli z něho utéci do pole!" Nechtěl jsem uvěřit těm hrozným zprávám. Byly však bohužel pravdivé. Nepřátelská artilerie našla posici naší baterie, stála za malou vyvýšeninou, vpravo od tratě. Praskl tam granát. Prap. Liška byl těžce raněn a za chvíli skončil, poručík Choljavin byl raněn do boku a měl přeraženou nohu. Nikdo z nás se neubráníl pohnutí, když odváželi našeho milého velitele - Choljavinka, jak jsme mezi sebou říkali - do nemocničního vozu. Byl to Rus, útlý, téměř dívčí

CHOLJAVIN Alexander

Mapka bojů u Buzuluku

postavy i obličej. Avšak dokázal být pravým mužem, chladnokrevným velitelem, když toho okolnosti vyžadovaly, jak to dokázal například u Lipjag. Též bratr Vrba z divisionu byl v první linii zabit. Někteří dělostřelci bojovali též jako pěšáci. V tutéž asi dobu, kdy stihlo naši baterii na posici takové neštěstí, nepřátelský granát porušil trať a naše platforma či "pancérák" vyjel z kolejí. Bratr profesor Melichar musel s obsluhou utéci do polí, jelikož nepřátelská artilerie zuřivě se pustila šrapáky a granáty do našeho nehybného pancéráku. Občas však, když střelba se poněkud zmírnila, vyskočil některý z našich odvážlivců na platformu a vystřelil několik ran. Celý den trvala přestřelka. Na levém křídle naši opět postoupili až k cihelnám. Večer mě poslal bratr Melichar (který převzal velení baterie) s obsluhou ku dvěma dělům, kde byl zabit bratr praporčík Liška. V noci odjedeme na jinou posici. Naším st. důstojníkem je br. prap. Štefek (profesor matematiky v civilu), přidělený k nám od první baterie. Když se úplně setmělo, opatrně jsme odtáhli obě děla z nebezpečného místa, kam byli bolšáci zastřeleni, a dotáhli je ku druhým dvěma dělům, která měla posici již dříve poněkud níže. Dali jsme baterii do pořádku a vydali se na cestu. Vedli nás kozáci a dělali nám ochranu. Mužáci nám vezli na tégelách municí. Cesta byla mizerná. Jednomu bratrovi od prvního vzvodu kolo děla rozdrtilo nohu. Byl odvezen zpět k eselonu.

26. června 1918 - středa

Slunce bylo již hodně vysoko, když jsme dojeli na místo (za naše pravé křídlo). Rychle jsme se zakopali a začali střílet. Boj v městě již zuřil hodně dříve. Bolševici ujíždějí. Není možno na ně dostřelit, ač máme všechna děla co nejvíce podkopána. Kozáci je pronásledují. Do večera sedíme v tom žaru hladoví a žízniví na posici. Přijíždějí někteří kozáci, kteří se zúčastnili boje jako opěšalí. Objímají a líbají nás a vypravují nám o krásném našem vítězství. Staří vousáci slzeli, když vykládali, jak naši kluci "slavně bojovola". Kdepak prý oni, kozáci! Daleko za našimi prý při útoku zůstali! "Bojovat od vás bratci, musíme učit!" Tak říkali a nám byla ta chvála těch starých, statečných vousáčů, kteří prodělali vesměs hrozné boje u rozvědky za světové války, až nepříjemná. Však jejich chvála patřila více naší pěchotě a ti si ji dnes věru zasloužili. A byli jsme hrdi na své kluky. Jistě však, že i ztráty budou značné. Rozdělali jsme ohníčky, vařili čaj. Kozáci nás uhostili sušenými rybami, čajem, sacharem. Neobtěžovali se zajetí do vesnice dosti vzdálené a přivezli mléka a chleba. A po večeri sesedli jsme se kolem ohňů, popíjeli z kružek čaj, pokuřovali papirosky z máchorky a kozáci nám vyprávěli své opravdu "kozácké" kousky z války. Šel jsem však brzy spát. Bolela mě hlava, cítil jsem že mám slabou horečku.

27. června 1918 - čtvrtek

V noci jsem "blbnul", jak říkali kluci. Chytil prý jsem vinovku, vedle mě ležící, vyběhl z našeho malého polního stanu (z dek postaveného) a volal jsem, ukazuje do tmy: "Tam, tam, tam, všichni ven!" Brzy jsem se na svěžím nočním vzduchu vzpamatoval. Kluci s chechotem stáli okolo mě. Těž kozáci vyskočili od ohňů a ptali se co je? Zahanben vlezl jsem zpět, shrnul rukou trávu a trochu sena na hromádku pod hlavu a snažil jsem se znovu usnout. V hlavě mi třeštilo. Patrně slabý sluneční úpal. A snad následkem toho a duševního i tělesného vyčerpání jsem měl "živý sen". Jaký nevím. Udělal jsem si na hlavu "cholodný kompes", a přece jsem ještě usnul. Časně ráno, ještě za svítání jsme vyrazili a brzy jsme dojeli do Buzuluk. Cestou vidíme ještě mrtvolky krasnogvardějců. Mezi nimi hodně v rakouských uniformách. Našich je asi 40 mrtvých, 200 raněných, 4 zajatí (asi byli také ubiti nebo se sami ubili, jak tvrdili někteří naši hoši).

28. června 1918 - pátek

Večer byl pohřeb našich padlých bratří. Účast při pohřbu byla ohromná. Poručík Choljavin zemřel. Rána do boku byla smrtelná a snad se k tomu připojil zápal plic. Vzpomínám, jak byl naší svaté věci oddaný, jak se těšil na okamžik, až s námi pozdraví "slobodnou matušku Pragu".

Poznámky:

Buzuluk byl dobyt 26. 6. 1918 okolo deváté hodiny ranní. Nepřítel unikl do Orenburku.

Alexandr Alexandrovič Choljavin (<http://www.legie100.com/krev-legionare/66266/>) se narodil 2. 2. 1895 v Charkově na Ukrajině. Po absolvování klasického gymnasia nastoupil na právnic-

kou fakultu. Když nastala válka, tak se dobrovolně přihlásil do Michajlovského dělostřeleckého učiliště v Petrohradě. Po jeho absolvování se zúčastnil bojů na západní (haličské) frontě. Později byl za účast v bitvě u Zborova vyznamenán řádem sv. Jiří IV. stupně. V roce 1917 začal u nově tvořícího dělostřelectva I. Československé divize s výcvikem našich dělostřelců, a to zejména těch, kteří u dělostřelectva nikdy předtím nesloužili. Byl jedním z nejsympatičtějších a nejpopulárnějších důstojníků, kteří byli přijati do československého vojska v Rusku. Citát ze vzpomínek Františka Hlubučka: „... Sotva jsme nastoupili do rojnice, z nepřátelské strany vyjel pancéřový vlak a za ním nastupovala pěchota. Vlak si vzal na mušku ruský velitel baterie por. Choljavin. Byl znám jako výborný dělostřelec a děla zaměřoval pomocí krabičky od sirek. Nechal si pancéřák přijet blíže do středu fronty a pak začal. První zásah byl vedle lokomotivy. Druhý zasáhl lokomotivu, další už sázel po vagónech. Tu se rozřehtaly naše kulomety a nepřítel se dal na útěk. Protiútok jsme nedělali, neboť tam měl nepřítel soustředěny značné síly k znovudobytí Simbirska, rodiště Leninova...“

„...Zvláště vynikl v bitvě u Lipjag, kde s jedním dělem zajel přímo do přední linie opěšalých dělostřelců a ze vzdálenosti 500-600 metrů začal přímo ostřelovat bolševické kulomety. Bolševici byli zřejmě tak překvapeni touto odvahou, že přestali střílet, takže nebyl zraněn ani jeden muž, ba ani jeden kůň...“ vzpomíná na poručíka Choljavina plukovník V. Šára. Porovnáme-li to se zápisky mého strýce, které jsem uvedl v předminulém čísle, plyne z toho, že se na tom husarském kousku poručíka Choljavina u Lipjag s největší pravděpodobností podíleli také dva rodáci z Příbora – Václav Michalík a František Pochyla.

HISTORIE PŘÍBORSKÝCH PLOVÁREN, 3. ČÁST

Igor Jalůvka

Koupaliště za hostincem Mexiko (1939 – 1973) pokračování

Jak vlastně vypadalo staré koupaliště? Na připojeném situačním plánu jsem se pokusil o ztvárnění jeho půdorysu. Když si ho prohlédneme, nenalezneme v blízkosti žádné parkoviště. Koncem 30. let, když se plovárna projektovala, však taková potřeba vůbec nebyla. Osobní automobil vlastnilo jen nepatrné procento obyvatel, chodilo se pěšky, kdo bydlel trochu z ruky, přijel na kole. Ani v 60. letech, kdy se motorismus v naší zemi již docela rozmohl, málokoho napadlo, aby na koupaliště přijel autem. Řady garáží byly ve městě mnohdy daleko od obydlí motoristů, protože přepych vlastnit garáž u svého domu měl málokdo, a tato vzdálenost se často rovnala vzdálenosti jejich obydlí od koupaliště. Snad jen z vesnic vzdálených od vody přijel tu a tam někdo na plovárnu na motorce nebo autem. Pár

vozů občas parkovalo v ulici Na Hrázi, na prašné cestě před stadionem, kousek od přechodu přes koleje. Větší parkovací plocha byla ale před restaurací Mexiko a odtud to již nebylo na plovárnu daleko. Na koupaliště se dalo přijít po pěšině podél levého břehu řeky (chodník tam byl až od 70. let), ale cestička u *Mexického splavu* končila. Samotný příchod k vrátnici areálu nebyl až tak běžný, nyní nastaly dvě možnosti: ta méně bezpečná spočívala ve 130metrové chůzi po silnici, poté se muselo přejít na opačnou stranu (žádný přechod tam nebyl), zahrnout vpravo do kopečka a obejít jakousi zahrádku, čímž jste se dostali ke vstupním dveřím plovárny zleva. Další možností bylo, že se u *Mexického splavu*, naproti pohostinství Mexiko, přešla silnice (přechod tam asi byl) a šlo se směrem ke „štrece“ (kolejím) uličkou Na Valše, ale před kluzištěm (dnes tenisové kurty) se zahrnulo vlevo a úzkou pěšinkou mezi kluzištěm a zahrádkami

Půdorysná dispozice příborského koupaliště za restaurací Mexiko

Příborské koupaliště za restaurací Mexiko (foto ze září 1942), vpredu s pilíři je brouzdaliště

jste se dostali ke vstupním dveřím koupaliště zprava.

Správce koupaliště, prodáváče vstupenek, plavčíkem i prodáváče v bufetu a příležitostným opravářem v jedné osobě byl v poslední dekádě jeho fungování pan Grygar. Opálený, statný sedmdesátník tam zvládal zastoupit všechno. Působil mrzutě a moc toho nenamluvil, ale kluci měli před ním respekt. Když opravdu moc vyváděl, uměl je dokonce vykázat z koupaliště. Pan Grygar měl ještě bratra; ten byl ale úplně jiného ražení: byl to takový menší, kulatější, na tu dobu trochu zvláštní, ale optimistický, rtuťovitý človíček, který kolemjdoucí zdravil na dálku. Ten však na koupaliště nechodil. Bydlel pod kostelem na ulici V Kopci, a tak většinou ležel na dece u Mockova splavu a koupat se chodil tam, i v zimních měsících. Byl totiž známým příborským otužilcem i turistou a též se říkalo, že vyniká ve vaření psího guláše.

Vstupné na koupaliště stálo jednu korunu, alespoň pro děti, dospělí asi platili koruny dvě. Ze vstupního průchodu byly vlevo dveře do bufetu. Ten byl ale často zavřený, protože v něm nebylo nic na prodej. A pokud byl otevřený, bývala tam jen limonáda, pivo, tatranka, brambůrky a možná nějaké ty hašlerky. Ale většinou jen limonáda a tatranka. Pan Grygar otevřel bufet, jen když zrovna nepřicházeli návštěvníci k pokladně u vchodu, takže jste klidně 10 minut čekali před bufetem, až frontu u vstupní pokladny odbaví. A pak hned zase bufet uzamkl. Uvnitř sice bylo pár stolů a židle, ale dalo se tam posedět, jen když v bufetu vypomáhala pomocná síla – buď někdo z tatrováků, nebo najatá, zodpovědná studentka. Ale to bývalo jen za dlouhodobých letních veder nebo v době hromadné tatrovácké dovolené ve druhé polovině července. Avšak – na rozdíl od dnešní doby – koupaliště nesloužilo k tomu, aby se tam někdo přišel najíst. Taky se tam – co si vzpomínám – nikdy nekonala žádná „doprovodná akce“ jako módní přehlídka, zumba, guláš či prodejní akce zahrádkářů; pro tyto „mainstreamové aktivity“ dosud doba neuzrála...

Délku bazénu odhaduji na něco přes 40 metrů, rozhodně to nebyla celá padesátka. Šířka byla asi 30 m a podél bylo 8 startovních bloků. Na opačné straně byl schodovitý příchod do vody přes brouzdaliště, ale to se na koupališti nikdy nevyužívalo. Nejmenší děti se čvachtaly s rodiči v dětském kruhovitém bazénku za stromy, kde byla vždy teplá, prohřátá voda. Nikdy jsem nepochopil účel betonových pilířů, oddělujících brouzdaliště od neplaveckého bazénu. Dno bazénu bylo vydlážděné drsnými betonovými dlaždicemi. Největší atrakcí byl určitě třímetrový skokanský můstek. Jeho používání nikdo nekorigoval. Muselo se jednoduše dávat pozor, abyste neskočili na hlavu někomu právě se vynořujícímu ve „třímetrovce“. Po obvodu plovárny byly dřevěné prýčny – lehátka, především u plotu podél kluziště a podél kolejí. Jak ale vzpomíná moje sestra Lea, moc příjemně se tam neleželo, protože mezi dvojicemi prýčen byly velké odpadkové koše plné páchnoucích papírových kelímků od piva, jež přitahovaly spousty vos obtěžujících návštěvníků. Koupaliště bylo otevřené už od osmi ráno. Jízdní kola se stavěla pod stromy, a jak si vzpomínám, málokdy si někdo kolo uzamkl. Zamykala se jen kola dražší, favority či esky, které většinou nebyly k dostání, anebo „skládačky“.

Pravé křídlo vstupního areálu tvořilo 14 převlékacích dřevěných kabin. Jejich dveře byly výrazně natřeny pestrými barvami – vždy postupně červenou, zelenou a žlutou. Zub času způsobil, že dřevěné desky některých přepážek mezi kabinami byly uvnitř nejen uvolněné, ale dokonce chyběly části desek. Vzpomínám si, že my kluci – tehdy ve stáří mezi dvanácti a patnácti – jsme velmi dobře věděli, mezi kterými kabinami chybí části desek, a tak jsme jen čekali, až se do jedné z převlékáren s děravou přepážkou půjde nevědomky převléct nějaká krásná slečna, a pak jsme vlezli do vedlejší kabinky, abychom si přišli na své. Pak nastaly dva případy: buďto slečna rozhořčeně

kabinku opustila, anebo se v klidu a s úsměvem převlékla. Takto bezostyšně se vždy převlékly třicetileté blondaté Polky, které dočasně pracovaly v příborské Tatře. Ty si vyholovaly podpaží, voněly po zahraniční kosmetice, používaly červenou rtěnku, kouřily lepší cigarety, nosily střevíce na korkovém klínku, ale kupodivu – až tak blondaté zase nebyly. Nejhorší však bylo, když v prvním případě slečna zamířila ke správci Grygarovi a stěžovala si na děravou přepážku, nikoli na nás. Stačili jsme vždy utéct a zamíchat se v bazéně mezi ostatní návštěvníky koupaliště. Byla to sice zábava hloupá, ale tehdy docela milá...

Před kabinami byl po celé jejich délce asi metrový pás z hladkého betonu, jenž se využíval místo laviček; ty na koupališti nebyly, jen už zmíněné prýčny. Ale ty nebyly mladými moc oblíbené. Mládež seděla na betonu před převlékárny, zády se opírala o vyhráté dveře kabin, slunila se a diskutovala. Chlapi z Tatrovky nebo spíš horníci ze Staříče někdy „ukecali“ pana Grygara, aby jim půjčil ze skladu kuželky. Šibenice pro kouli byla tuším nalevo od bufetu a oni vydrželi hrát a popíjet pivo celé pozdní odpoledne. Na koupališti jsme si docela užili potápění. Potápěčské brýle měl snad každý kluk, ale jiné to bylo s ploutvemi: vcelku dostupné byly ploutve maďarské, z modré nebo zelené gumy a s páskem pro volnou patu. Bylo na nich napsáno „Martelon“, stály 40 korun a podle toho taky fungovaly. Čelní tvrdá guma chodidlového prostoru odírala nárt do krve, a tak jsme si ji vystříhovali do oblouku, ale pak se zase ploutve vysmekovaly, takže jsme je ztráceli ve vodě. Ještě se prodávaly velké profi-ploutve, botičkové, z černé gumy, za 120 korun. Ač bývaly vystaveny ve výkladu hračkářství na Nádražní ulici (ve „Zdaru“), vzhledem ke své ceně si je mohl dovolit koupit málokdo.

Na co si též vzpomínám, byla častá hudba z reproduktoru koupalištního rozhlasu, naladěného na rádiovou stanici Hvězdu. Ta hrála české a světové šlágry (dosud se moc nepoužívalo slovo hity). Jejich poslech byl o to příjemnější, neboť v té době ještě nebyla moderní hudba tak striktně rozdělena na pop a rock a její vývoj byl pod vlivem Beatles, kterým se většina kapel snažila vyrovnat, takže (na rozdíl od dnešní doby) bylo vskutku co poslouchat. Kolem roku 1971 se tak koupalištěm rozléhaly hity amerických *Creedence*, *The Mamas & The Papas*, britských *Middle of the Road* a – abych nezapomněl – první glamrockové superhity kapely *Sweet*, avšak neuměle převzaté československými interprety.

Co bylo slabým článkem koupaliště, byla oblast hygieny. Abych ale uvedl věci na pravou míru, je třeba říci, že to celkem nikomu nevadilo. Nelze totiž činit závěry z porovnávání standardu hygieny pro dnešní dobu a dobu 60. let 20. století, stejně jako nelze činit závěry z porovnání hygieny mezi 20. stoletím a středověkem. Kdo se někdy koupával v Lubině nebo kdo žije či žil blízko Lubiny, dobře ví, že tato řeka má svůj charakteristický pach. A přesně takový pach měla voda na příborském koupališti. Bazén byl totiž napájen vodou z Lubiny; sběrač byl zřejmě někde nad Mexickým splavem a voda se na koupaliště přiváděla podzemním potrubím a prýštla z rezavé roury zhruba uprostřed délky bazénu. Vzpomínám si, že jsem jednou na koupališti viděl ve vodě malou pijavku. Nikoho to však nevzrušovalo, protože na pijavice jsme byli zvyklí z koupání v Lubině. Co bylo na koupališti ale vskutku odporné, to byly záchody. Pánské záchody tvořila černou olejovou barvou natřená zeď a dole koryto, které ústilo neznámo kam. Vedle byly dveře od obyčejné venkovské latríny, která sice byla dobře vyhrátá jižním sluncem, ale to bylo její jediné pozitivum. Nedovedu si představit, jak vypadaly záchody dámské, ale patrně tam takové latríny byly dvě. U zástěny bylo klasické prvorepublikové železné umývadlo s kohoutkem, co vypadal jak ventil z tatrovácké kotelny, kterým jste mohli otáčet donekonečna; vody jste se ale nikdy nedočkali. Vybavuji si, že u nízké-

ho ochranného plotu, který byl mezi trávníkem a chodníkem u „třímetrovky“, byla sprcha. Na fotografii z roku 1942 ji však nenajdeme, byla tam instalovaná zřejmě až v 50. letech. Pamatují si, že byla natřená stejně jako plotek – oranžovou barvou. Původně se nejspíše spouštěla řetízky, jejichž potrhání torza tam ještě visela. Nikdo si ale nepamatuje, že by sprcha kdy fungovala. Pouze se obcházela a tvořila tak na plovárně naprosto zbytečnou překážku.

Léto roku 1973 bylo příjemně teplé, sezona na plovárně byla v plném proudu, ale mezi lidmi se povídalo, že koupaliště se bude příštího roku zavírat, prý z hygienických důvodů. Nikdo tomu ale doopravdy nevěřil, nikomu nepřipadlo reálné, že z příčiny tak banální se může něco v socialismu zavřít.

Avšak bylo znát, že do opravy koupaliště se již moc neinvestuje. Vzpomínám si, že některé betonové dlaždice tvořící dno neplavecké části bazénu byly úplně uvolněné, dokonce se s nimi jakýsi srandista pokoušel házet žabku. Na samém konci srpna již pan Grygar vypouštěl z bazénu vodu a vstup na skokanský můstek přehradil výstražnou páskou. Přesto jsme se ve „třímetrovce“ ještě koupali, i když už to nebyla „třímetrovka“, a byli jsme v ní tak dlouho, až se dalo chodit po dně. To byla má poslední vzpomínka na staré příborské koupaliště...

Příště pokračování

ANTONÍN CYRIL STOJAN ČESTNÝ OBČAN MĚSTA PŘÍBORA, KNĚZ, POZDĚJŠÍ ARCIBISKUP OLOMOUCKÝ

Jan Monsport

Vážení příborští občané,

přijměte malé představení a připomnutí vzácného člověka, horlivého kněze, který nejen v Příboře, ale na všech dalších působistiích roznášel dobro, srdečnou laskavost, ochotu vzájemné pomoci a neúnavnou činnost v naplňování svých kněžských povinností.

Narodil se před 170 lety 22. května 1851 v Beňově. Že měl k Příboru velký vztah, je patrné ze skutečnosti, že pět let studoval na nižším gymnáziu v Příboře. Po dobu studia bydlel v rodině řezníka pana Buzka. Ve studiu pokračoval na gymnáziu v Kroměříži a na Bohoslovecké fakultě v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen 5. července roku 1876.

Jeho prvním působištem byla farnost Šilperk, kde ale pobýval jen jeden měsíc. Poté byl ustanoven kaplanem v Příboře a zde následně 11 let sloužil příborské farnosti a iniciativně se zapojoval do kulturního i společenského života. Do Příbora přišel před příborskou poutí 7. září 1876, tedy před 145 lety. Na příborské faře se P. Stojan cítil velmi spokojeně. Jeho zbožnost, jeho nadšení a jeho hluboká víra působily na všechny tak, že z kostela pak rozšířil svou činnost i na veřejnost. Brzy se stal v Příboře velmi činným v tehdejších společenstvích, zejména katolických. Každou neděli také například půjčoval knihy z farní knihovny.

Příborský rodák MUDr. Remeš vzpomínal, jak se P. Stojan při konverzaci s jeho otcem – lékařem – ustavičně přimlouval za chudé a nemocné a vroucně děkoval za jejich bezplatné léčení a poskytnutí podpory. Jeho snaha pomáhat ho přivedla až ke členství ve spolku dobrovolných hasičů. Aktivně se zúčastňoval jednání v místní jednotě i na župních sjezdech. Byl zvolen i do výboru jednoty, kde zastával funkci pokladníka. Hasičský spolek byl do té doby českoněmecký, přičiněním P. Stojana byla ustanovena jako jednací řeč čeština, rovněž velení bylo ustanoveno české. P. Stojan zároveň psal památní knihu hasičského spolku a sám se zúčastňoval hasičských záchranných prací. 8. ledna 1888 byl jmenován čestným členem příborského hasičského sboru

V roce 1931 byla na městské radnici v Příboře odhalena pamětní deska se jmény zakladatelů druhé moravské župy hasičské – profesora Josefa Janouška, P. Antonína Cyrila Stojana a Rudolfa Ludvíka. Deska je na budově radnice dodnes.

Vraťme se ale ještě do roku 1887, kdy byla zásluhou P. Stojana uskutečněna krajská výstava. Tento rok byl mimo jiné velmi náročný. V Příboře totiž v té době bylo německé gymnázium. Už v roce 1882 byla městským zastupitelstvem odeslána žádost ministerstvu školství s prosbou o přeměnění gymnázia na české, avšak přišlo zamítavé stanovisko s rozhodnutím, že gymnázium bude úplně zrušeno v roce 1886. Příborští se rozhodli, že bude zřízeno soukromé gymnázium s němčinou jako obligátní řečí. Vůdci osobnostmi tohoto záměru byl právě P. Stojan společně se starostou města panem Peřinou a členy zastupitelstva. Těsně před zahájením vyučování však přišlo nařízení ihned školu zavřít. Jednání s ministrem školství Gautschem bylo bezvýsledné a znenadání přišla i odplata. P. Stojan byl přeložen do Veřovic. Slíbil sice panu děkanu Holečkovi, že bude do Příbora i nadále dojíždět, avšak děkan Holeček téhož roku zemřel.

Příborská obec však na svého oblíbeného kněze nezapomněla, vážila si jeho snažení a 17. listopadu 1887 byl jmenován Čestným občanem města Příbora. Byl mu zaslán diplom se slovy vřelého poděkování. Na budovu příborské fary byla 3. června 1934 umístěna pamětní deska. Je na ní Stojanův portrét a pod ním nápis: ARCIBISKUP DR. ANTONÍN CYRIL STOJAN, PŮSOBIL V PŘÍBOŘE 11 LET OD 7. 9. 1876. JAKO HORLIVÝ KAPLAN, VLASTENEC A LIDUMIL. I ulice ke kostelu Narození Panny Marie se dnes jmenuje Stojanova. Další působišť P. Stojana byly farnosti Svěbohov, Dražovice a Kroměříž. 11. ledna 1921 byl jmenován olomouckým arcibiskupem.

Poslední návštěva arcibiskupa v Příboře byla 7. září 1922, opět před příborskou poutí, kdy také posvětil nové zvony. Zvony byly ulity místo zvonů, které byly rekvírovány před koncem první světové války. Arcibiskup Stojan zemřel 29. září 1923 a byl pohřben v královské kapli Velehradské baziliky.

Prezident republiky T. G. Masaryk zaslal metropolitní kapitule v Olomouci soustrastný telegram: „Vyslovuji Vám při odchodu pana arcibiskupa vřelou sympatii. Poznal jsem záhy jeho upřímnou lidumilnost, zejména také v době společného poslancování. Vážil jsem si vždycky, že si ve své vysoké hodnosti zachoval lidovou bodrost a srdečnou laskavost k moravskému lidu.“ T. G. Masaryk

75 LET OD ZALOŽENÍ 1. DOPRAVNĚ-VÝSADKOVÉHO PLUKU (1. DVLP)

Jaroslav Janečka, Svaz letců Příbor, z. s.

Poválečný vývoj si vynutil mimo jiné i novou funkční organizaci vojenského letectva. Po zkušenostech z války bylo letectvo rozděleno na stíhací, bombardovací, bitevní a dopravní. Všechny složky našeho letectva se následně vytvářely podle možností dostupné techniky jak kořistní, která zůstala na našem území, tak z letounů, které si „dovezli“ naši piloti ze západní i východní fronty, a postupně dokupovanou technikou.

Datum ustavení 1. dopravně-výsadkového pluku (dlp) bylo 1. dubna 1946. Pluk byl vytvořen z původní Dopravní letecké skupiny, která se rozdělila na civilní aerolinie a vojenskou část. Dislokace 1. dlp byla určena na letiště Praha Kbely. Rozmanitost původní výzbroje (více jak 15 typů, někdy v jednom kusu) umožňovala nejen přepravu materiálu, vojsk, výsadkářů, tahání kluzáků, ale i kurýrní lety. Tato rozmanitost však také přinášela problémy s náhradními díly a obsluhou. Pluk měl celkem kolem 70 ks letounů. Hned v počátku byla vyčleněna letka pro přepravu ústavních činitelů pod velením kpt. Vintříka. Od r. 1954 do 1955 byla část 1. dvlp (kluzáková) dislokována do Prešova, aby se následně vrátila zpět do Kbel. Z nedostatku vlečných letounů a po vyhodnocení zkušeností z války byla kluzáková letka v r. 1956 zrušena a nahrazována operativnějšími vrtulníky. V padesátých letech byli nuceni odejít letci sloužící na západní frontě, kteří byli postupně nahrazováni novými z vojenských škol. V tomto období se negativně projevila i malá vycvičenost osádek. Vojenské letectvo totiž musí létat i za nepříznivých povětrnostních podmínek. Postupem času dosluhovala velká část především malých letounů a bylo rozhodnuto o vybavení pluku jedním typem s hlavním určením na přepravu výsadkářů a nákladu. Kurýrní lety si obsluhovalo pozemní vojsko samo. Postupně došlo k vyřazení všech trofejních typů - Junkersů Ju.52/3m(1954), Dakot D-47(1959), Lisunovů Li-2 a od r. 1955 je postupně nahrazovaly letouny IL-14P (M) - osobní verze a následně transportní Avie - 14T. Tyto letouny, upravené našimi technikami, byly vyráběné podle sovětské licence v Avii Praha. Av-14 je dvoumotorový přepravní letoun vybaven dvouhvězdicovými motory o výkonu 2x 1398 kW.

V r. 1959 se pluk stěhuje na travnaté letiště Prostějov, kde vydrží pouze jeden rok, a v r. 1960 se jeho domovskou základnou stává ještě stále nedostavěné letiště Mošnov. V této době má pluk 39 ks letounů Avia-14 v osobní (krátké i dlouhé) a transportní verzi. V roce 1962 byl pluk rozšířen o 6 ks dvouplošníků An-2 dislokovaných v Prostějově. Od roku 1980 pluk přechází na turbovrtulovou techniku. V roce 1980 přichází dva čtyřmotorové velkokapacitní letouny AN-12, v roce 1982 6 ks AN-26, v roce 1984 10 ks Turbolet L-410 a v roce 1986 18 ks vrtulníků Mi-17. Poslední kusy oblíbených Avii-14 jsou zrušeny v roce 1985.

S technikou přicházejí pochopitelně také lidé. První velký zásah do života bylo stěhování z Prahy do Prostějova. Vzhledem k ubytovacím možnostem nastává doba neustálého cestování. Podobně vypadala situace po přesunu na letiště Mošnov.

Vzhledem k tomu, že již rok před dopravním plukem byl přesunut na letiště 8. slp, bylo další ubytování takového množství personálu velkým oříškem. Jak už byla zmínka v článku o historii 8. slp, problémy nastaly i v zásobování, školství, zaměstnání rodinných příslušníků. Znamenalo to zásadní proměnu života celého města Příbora i Studénky. V neposlední řadě zabezpečení všech úkolů chodu pluku si vyžadovala jednak nepravidelná pracovní doba bez ohledu na její délku (žádné náhradní volno neexistovalo), svátky nevyjímaje. To komplikovalo život hlavně rodinám s malými dětmi. Důsledkem intenzivního leteckého provozu se podstatně zvýšil hluk v okolí letiště a přilehlých obcí ve dne i noci, a to téměř každý den.

Pluk svou činností zabezpečoval nejen potřebu výsadkového vojska, ale i přepravu nákladů a osob po republice a do zahraničí. Byl využíván i pro odvětví národního hospodářství. Za dobu trvání pluku bylo např.: nalétáno 287 720 hodin, přepraveno 886 496 osob, převezeno 20 306 tun nákladů, vysazeno 518 746 výsadkářů. Přepravovány byly jahody z Bulharska, technické sklo, očkovací vakcíny do Mongolska, chloropren ze Zakavkazka do Otrokovic, motorkáři do Suchumi, stíhači a technici na střelby na Balt a do Astracháně a mnoho dalších.

Výtečnou vycvičenost osádek dokumentuje létání za velmi ztížených povětrnostních podmínek ve dne i v noci. Velká náročnost výcviku si bohužel vybrala i svou daň. Za existenci pluku přišlo ve službě při katastrofách o život 27 příslušníků.

Pluk mimo svých služebních povinností se podílel také na reprezentaci vojenského letectva. Na veřejnosti byl prezentován ukázkami seskoků výsadkářů, po roce 1989 účastí na mnoha zahraničních leteckých dnech jak zabezpečením přepravy zabezpečujícího leteckého personálu, tak ukázkou používané letecké techniky. Velmi vysoce bylo hodnoceno letecké umění skupiny Szobi kvartet, která jako jediná na světě předváděla skupinovou slétanost s dopravními letouny. Szobi kvartet byl tak ozdobou leteckých šou nejen doma, ale i na mnoha ukázkách a soutěžích v západní Evropě.

V devadesátých letech se zásadně mění politický pohled na armádu a začíná její velká redukce, a to jak techniky, tak i počtů. Tím pomalu končí i existence 1. dvlp. 31. května 1993 je ukončena letová činnost pluku. 1. června byla vytvořena odloučená dopravní skupina s působností ve Kbelích a následně v Pardubicích. 31. prosince 1993 byla i tato skupina zrušena. Důsledky těchto rozhodnutí posoudí vždy čas. Pro mnoho pilotů i techniků pluku ale nekončí jejich letecká kariéra. Vzhledem ke kvalitnímu výcviku se uplatnili u mnoha mezinárodních aerolinií po celém světě.

Vzpomínky na letecký život mnoha příslušníků pluku s velkou fotodokumentací si můžete přečíst na našich webových stránkách:

www. HYPERLINK "<http://www.svazletcupribor.cz/>"svazletcupribor.cz

ZŠ JIČÍNSKÁ PŘÍBOR - VZPOMÍNKY NA ŠKOLU

vzpomínají sourozenci Vladěnka a Karel Greinerovi

Narodili jsem se s bráškou mezi lety 1950-1960. To znamená, že jsme my - žáci z Klokočova - v šedesátých letech začali navštěvovat ZŠ JIČÍNSKOU Příbor, která v letošním roce 2021 slaví 130 let od svého trvání.

Jsme pamětníci! Chceme vzpomenout přeměnu, co se týká vytápění školy. Od zatápění v kamnech až po vyhřívání jednotlivých tříd z radiátoru. Protože začneme prožívat měsíc duben, kdy končí topná sezona a začíná nádherný rozpuštění jarní přírody spojený s největšími křesťanskými svátky v roce-Velikonocemi.

Naše vzpomínky se vrací k vzpomínkám naší maminky narozené roku 1931, která vzpomínala, jak tatínkova sestra Věrka přišla do školy - celá promočená z trvalého deště - ze svého bydliště - tři kilometry vzdáleného lesa OSIČINA v Klokočově.

Ano! KAMNA! Kamna stála v každé třídě. Z pohledu učitele od katedry v levém rohu. Pod kamny byl plech. Vedle nádoba na

černé uhlí. Říkejme UHLÁK. Kamna byla asi necelé dva metry vysoká. Černé uhlí se přikládalo z vrchní části kamen. K příslušenství patřil hák k protlačování uhlí v kamnech. Obdivuhodná byla práce uklízeček, které musely velmi brzo ráno vstávat a projít každou třídu. Proč? Úkolem uklízečky bylo vybrat popel ze spodních dvířek kamen. Dát tam nějaké ty dřevěné třísky! Zatopit starými novinami a škrtnout zápalkou. To vše se muselo stihnout do těch sedmi hodin ráno, aby byla každá třída, postupně pak celá škola, vytápěna. Promrzlí žáci a třeba i učitelé přišli i z okrajových částí města a mohli se ohřát.

Když si představíme těžkou práci školníka, který lopatou musel skládat těžké hromady uhlí a ještě prodávat mléko i rohlíky, aby děti měly svou vytouženou svačinku, a ještě k tomu opravovat rozbité židle a lavice, tak školníkovi a uklízečkám patří všechna čest.

Okolo roku 1967 nastala rekonstrukce ZŠ a kachlová kamna byla vyměněna za radiátory.

KRAJINSKÉ MUZEUM V PŘÍBOŘE SBÍRKOVÉ PŘEDMĚTY VÁŽÍCI SE K PIARISTICKÉMU KLÁŠTERU

Mgr. Adéla Richterová, CETRAT Příbor- Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace

foto: Petra Vidomusová, CETRAT Příbor- Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace

Jednou z nejvýznamnějších památek města Příbora je tříkřídlá raně barokní budova piaristického kláštera založená olomouckým biskupem Karlem II. z Lichtenštejna-Kastelkornu. Jednání o jeho výstavbě a výměra pozemku proběhla ještě před příchodem piaristů v roce 1693. Autorem projektu byl G. P. Tencalla. Přestože klášter byl do dnešní podoby dostavován ještě v 19. století, jeho původní část byla dokončena v roce 1700. Všechny níže jmenované předměty jsou artefakty nacházející se ve sbírkách muzea v Příboře s vazbou na budovu piaristického kláštera.

Již výše bylo zmíněno, že zakladatelem piaristické koleje v Příboře byl olomoucký biskup Karel II. z Lichtenštejna. Jeho portrét namalovaný olejem na plátně je ve sbírkách příborského muzea již od doby Muzejní Jednoty. Olomoucký biskup vpravo hledící drží v pravé ruce křížek a v levé dopis. Stáří obrazu se datuje do konce 17. století.

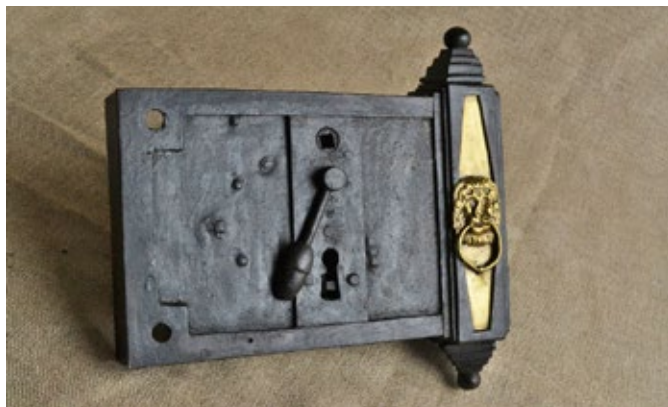
O původní podobě klášterních výplní vypovídají další ze sbírkových předmětů, kterými jsou zámek a hřeb z dveří piaristické koleje a zámek z vrat. Železný krabicový zámek dveří má uvnitř zachovaný mechanismus s nastrčenou trubkou, péry a západkou. Povrch je natřen na žluto a ozdoben kosočtvercem s kruhem. Klika k zámku již bohužel chybí. Hřeb ze dveří je ručně opracovaný, s nepravidelnou čtyřhrannou hlavicí. Pěkný dochovaný prvek představuje zámek obdélného tvaru s hruškovitým krytem klíčové dírky a se lví hlavou s kruhem, jenž byl umístěn na původních vratech koleje. Pravá část zámku je zdobena stupňovitými nástavci. Do sbírek se dostal na začátku 30. let 20. století.

Zajímavým předmětem s vazbou na piaristický klášter je také původní okno nacházející se ještě v 50. letech 20. století na západním traktu ze strany od kostela sv. Valentina. Jan Hrnčárek, správce Krajinického muzea v Příboře, si v roce 1952

stěžoval na chování učňů zdejších škol, kteří rozbíjeli šestihranné tabulky v původních oknech kláštera. Již tehdy zmínil, že chtěl okna získat do sbírek muzea a učni k nim přistupují velice nepatříčně. Poznamenal, že „nikdy nebylo kolem ústavu tolik rozbitého skla, jako je to nyní“. Jedno z oken, jež zůstalo v západním traktu zachováno od doby výstavby kláštera, se dostalo do sbírek koncem 50. let 20. století darem za nový okenní rám. Okno je zaskleno do šestihranků spojených olovem a vsazených do dřevěného rámu. Ten je ztužen zdobnými kovanými rohovníky.

V případě sbírkových předmětů mají velkou vypovídací hodnotu nejen samotné artefakty, ale také informace, které se k nim vážou. Například roky, kdy se tyto předměty dostaly do sbírek muzea, mohou vypovídat o změnách prováděných na budově piaristické koleje. Lze tak odhadovat, kdy došlo k výměně původních dveří a vrat, případně kdy byla odstraněna poslední dochovaná okna nacházející se na budově od doby založení kláštera.

KNIŽNÍ NOVINKY NA MĚSÍC DUBEN

Elena Fialová, Městská knihovna Příbor

Přiveď mě zpátky je název psychologického thrilleru britské spisovatelky **B. A. Parisové**. Finn a Layla byli na dovolené ve Francii. Zastavili u benzínové pumpy, Finn si odskočil, a když se za chvíli vrátil, byla Layla pryč a už ji nikdy neviděl. O mnoho let později se Finn zasnoubil s Laylinou sestrou Ellen. Jednoho dne však zavolala policii, že Laylu někdo spatřil. Začaly se objevovat dávno ztracené věci z její minulosti, tajné zprávy, různé stopy a varování. Co neznámý chce a kolik toho ví?

Vlastimil Vondruška napsal další historickou detektivku s oblíbeným královským prokurátorem a jeho pomocníky **Spiknutí oběšenců**. Poblíž Benešova u Ploučnice buduje pro panovníka bratranec Marka z Vartemberka hrad Ostrý, řečený též Šarfenštejn. Od počátku stavbu provázejí potíže, a proto Marek požádá o pomoc svého švagra Oldřicha z Chlumu. Jenže než se Oldřich z Chlumu ujme svých povinností, je v Benešově zavražděn rychtář. Podle jeho ženy mají vraždu na svědomí lupiči, kteří byli večer předtím oběšeni v Děčíně. Jenže těla oběšenců zmizela. Lidé jsou zastrašení a zvláště s královskými úřady nechce nikdo mluvit. Zlo jako by se vršilo a přibývají mrtví. Oldřich z Chlumu a jeho pomocníci musí tentokrát pátrat především v utajení.

Spisovatelka **Mandy Robotham** napsala strhující příběh **Dítě třetí říše** o odvěkém boji za nevinný lidský život na pozadí hrůz holokaustu. Anke je vězenkyně v lágru a aby přežila, dělá to, co umí nejlépe – pomáhá svým spoluvězenkyním porodit a starat se o novorozence. Jenže pak si její činnosti všimne kdosi důležitý. Eva Braunová, milanka samotného Adolfa Hitlera, čeká dítětko.

Využije Anke šanci zachránit si život a dostat se z pekla koncentračního tábora?

Pražský advokát, vysokoškolský učitel a publicista **Aleš Rozehnal** napsal zajímavý thriller s názvem **Kdo rozváže pás Orionu**. Otázku, zda umí rozvázat Orionův pás, položil Bůh Jobovi, aby mu ukázal jeho místo v uspořádání světa. Pražský advokát Artur Riegerbaum svoje místo v uspořádání světa zatím nenašel. Jednoho dne se seznámí s docentem lingvistiky, který vlastní výtisk knihy z 16. století s podivným vzkazem. Na pozadí různých soudních případů, ale zejména podivného pokusu o vraždu malé holčičky Artur zjistí, že vzkaz je vlastně začátkem trasy na mapě Prahy, která možná vede k rozřešení matematického vzorce existence vesmíru a života.

Julinčina pekárna je nový společenský román slovenské autorky **Táni Keleové-Vasilkové**. Klára je svobodná, bezdětná čtyřicítka, ale její život je přesto naplněný. Láskou, přátelstvím a sny. Touží jet do Francie, která ji odjakživa láká a okouzluje, chce poznat místa, která zatím zná pouze z internetu a časopisů. Když do jejího života vstoupí Anna, tátova bývalá milanka, její sny se začínají měnit...

Městská knihovna je otevřená na výdajové okénko v běžnou půjčovnu dobu

pondělí	8-12	13-15
úterý, čtvrtek	8-12	13-18
pátek	8-12	14-18

VELIKONOČNÍ VAJÍČKA Z DEPOZITÁŘE PŘÍBORSKÉHO MUZEA

PhDr. Václav Michalička, Ph.D., Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace – Centrum tradičních technologií Příbor

O Velikonocích se rozvinul celý systém obyčejů, které byly projevem lidového svěcení jara i symbiózy mimokřesťanských a církevních rituálů.

Charakteristickým znakem Velikonoc se stalo malované vejce, které v tradičních představách symbolizovalo životodárné reprodukční schopnosti a zrození nového života, což úzce korespondovalo s velikonočním vzkříšením Ježíše Krista. Vejce mělo v minulosti velký význam ve stravě i v sociálních

kontaktech. Darování malovaných vajec je spojeno především s obchůzkou o Velikonocním pondělí.

V depozitáři příborské pobočky Muzea Novojičínka je uložena ojedinělá velká kolekce velikonočních malovaných (nevýfouknutých) vajíček. Prvotní část této sbírky pochází z konce 19. století. Jedná se o vajíčka z etnografické oblasti Laško vyznačující se archaickou formou zdobení odkazující hluboko do minulosti.

Historická velikonoční vajíčka, Příborsko, přelom 19. a 20. století. Sbirka: Muzeum Novojičínka- CETRAT Příbor. Foto: Petra Vidomusová

SBĚR SOUČASNÝCH MALOVANÝCH ČI JINAK ZDOBENÝCH VELIKONOČNÍCH VAJÍČEK

PhDr. Václav Michalička, Ph.D., Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace – Centrum tradičních technologií Příbor

Ve sbírkách Muzea Novojičínka se nachází zajímavá kolekce historických malovaných vajíček z Příborska z konce 19. a počátku 20. století.

Rádi bychom tuto sbírkovou kolekci rozšířili o současná velikonoční vajíčka jako doklad pro budoucí generace. Chtěli bychom zaznamenat v muzejních sbírkách proměnu jejich zdobení. Proto se obracíme k veřejnosti s prosbou o darování

velikonočních vajíček doma zdobených. Vajíčka by měla být uvařená natvrdo, barvená a zdobená doma tak, jak jste zvyklí. Jedná se nám o současnou tvorbu a proměnu zvyklostí. To, že by měla být vajíčka uvařená natvrdo, vychází z historické sbírky, kde máme také plná vajíčka.

Muzeum je pro veřejnost uzavřeno, ale velikonoční vajíčka v muzeu přijímáme od března 2021. Děkujeme

PROGRAM MUZEA NOVOJIČÍNSKA - DUBEN 2021 PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE – CENTRUM TRADIČNÍCH TECHNOLOGIÍ V PŘÍBOŘE

Z důvodu protipandemických opatření je Centrum tradičních technologií pro veřejnost do odvolání uzavřeno. Prezentační činnost jsme proto soustředili do on-line prostoru.

MUZEUM Z DOMOVA

Záložka na webových stránkách Muzea Novojičínka, kterou stále doplňujeme o nové články, videa a podcasty, jenž vycházejí z činnosti Centra tradičních technologií.

www.muzeumnj.cz/centrum-tradicnich-technologii-pribor/muzeum-z-domova

FACEBOOK

Cetrat Příbor na tuto sociální síť vkládá různé aktuality, příspěvky, fotografie a videa nejen k rukodělným technologiím.

www.facebook.com/cetratpribor

YOUTUBE Kanál Centrum tradičních technologií

Video a tutoriály o zpracování přírodních materiálů, které natočili pracovníci Centra tradičních technologií.

PODCASTY

Audio nahrávky s tematikou rukodělných technologií a regionální historie.

<https://anchor.fm/centrumtradicnich-technologii>

KRAJINSKÉ MUZEUM V PŘÍBOŘE

Informace a zajímavosti ke sbírkovým předmětům a historii Příbora.

Na webových stránkách www.muzeumnj.cz jsme zřídili novou záložku s názvem KRAJINSKÉ MUZEUM V PŘÍBOŘE, kde postupně vkládáme články a podcasty o příborském muzeu a historii města Příbora.

Odkaz na KRAJINSKÉ MUZEUM V PŘÍBOŘE:

www.muzeumnj.cz/centrum-tradicnich-technologii-pribor/muzeum-z-domova/krajinske-muzeum-v-pribore/

WEBOVÉ STRÁNKY MUZEA

www.muzeumnj.cz

Pracovníci Centra tradičních technologií přeji čtenářům Měsíčníku veselé prožití velikonočních svátků!

Kontakt:

Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace – Centrum tradičních technologií v Příboře

Lidická 50, 742 58 Příbor, Tel.: 556 725 191

e-mail: muzeumpribor@muzeumnj.cz, Web: www.muzeumnj.cz

Vysíláme denně ve čtyřech časech

4.30 - 5.00 h

10.30 - 11.00 h

16.30 - 17.00 h

22.30 - 23.00 h

PROGRAM VYSÍLÁNÍ NA DUBEN 2021

ZPRAVODAJSTVÍ

neděle, premiéry 4., 11., 18. a 25. 4.

OHLÉDNUTÍ (pořad z archivu) pátek a sobota 2. a 3. 4.

PŘÍBOR ŽIJE č. 2 (aktuálně) pátek a sobota 9. a 10. 4.

STALO SE PŘED 20 LETY pátek a sobota 16. a 17. 4., 30. 4.

Kontakty:

Pavel Nedoma, +420 608 738 793 E-mail: nedoma.duyvis@seznam.cz

Mgr. Irena Nedomová, +420 776 725 909 E-mail: televize-pribor@seznam.cz

Osobní kontakt po tel. domluvě: Příbor, Jičínská č. 12

www.televize-pribor.cz a nově **FACEBOOK LTV PŘÍBOR**

LONI JSME DO SBĚRNÝCH NÁDOB VYBRALI TĚMĚŘ 200 KG BATERIÍ

Ing. Dita Kalužová, odbor životního prostředí, dotací a veřejných zakázek Městského úřadu Příbor

Do sběrných nádob u nás v Příboře jsme v roce 2020 vytrídili 197 kg použitých baterií. Od neziskové společnosti ECOBAT, která zajišťuje sběr a recyklaci baterií v České republice, jsme za naši činnost obdrželi OSVĚDČENÍ O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ. Děkujeme všem, kteří se do sběru zapojili. I díky vám je svět zelenější!

A proč vůbec třídíme baterie?

Pokud by baterie skončily v běžné popelnici, putovaly by na skládku nebo do spalovny. V obou případech by se z nich uvolňovaly škodlivé látky, včetně těžkých kovů. Ty by pak znečišťovaly ovzduší, půdu, podzemní a povrchové vody. Když baterie odnesete na sběrná místa, včetně toho u nás na úřadě – ve všech budovách MÚ, v Technických službách města Příbora, na sběrném dvoře nebo v obchodě Hruška na Místecké ulici, předcházíte těmto škodlivým procesům, které se negativně podepisují nejen na přírodě, ale i na našem zdraví. Zároveň díky recyklaci získaným druhotným surovinám šetříme nerostné zdroje a nemusíme životní prostředí zatěžovat další těžbou.

Podle statistik společnosti ECOBAT ročně v České republice vytrídíme zhruba 45 procent baterií, které se dostanou do oběhu.

To je necelá polovina. Jde přibližně o 1 700 tun. Z toho vyplývá, že kolem 2 100 tun baterií končí neznámo kde. Vedle rozumné spotřeby baterií je proto nezbytné, aby lidé vybité baterie odnášeli na sběrná místa. Má to velký smysl. Vždyť

prostřednictvím recyklace jsme schopni ze 100 kilogramů baterií získat 65 kilogramů kovonosných surovin, které znovu slouží lidem k užtku.

Například z tužkových baterií získáváme recyklací ocel, zinek, mangan, nikl a měď. Z dalších typů baterií také olovo, kadmium, kobalt a stříbro. Tyto suroviny pak využíváme k výrobě nových produktů využitelných například ve stavebnictví, dále při výrobě popelnic, okapů, ale třeba i kosmetiky, šperků nebo i hudebních nástrojů.

Každý máme možnost volby – chovat se zodpovědně a dát použitým bateriím šanci na „druhý život“, aby nám suroviny z nich po recyklaci znovu sloužily, nebo to prostě neřešit. My máme jasno – volíme zodpovědnost! Jsme rádi, že také touto cestou můžeme přispět k ochraně životního prostředí. Z baterií, které byly v loňském roce u nás v Příboře vybrány, bylo recyklací získáno 128 kg kovonosných surovin. Každá vytríděná baterie se počítá. Děkujeme, že v tom jedete s námi.

Sběrné nádoby, do kterých můžete odevzdávat použité baterie, najdete kromě obchodů také na městském úřadě - nyní na ulici Jičínské 247 a v budově č. p. 118 na Freudově ulici, v Kulturním domě - Lidická 560, v piaristickém klášteře a v informačním centru na Jičínské ulici č. p. 54 (až zas budou moci být všechny budovy otevřeny). Také v červených nádobách na drobné elektrozařízení je vhozový otvor na baterie. V Příboře jsou červené nádoby umístěny na těchto stanovištích: Dukelská x s ul. Sv. Čecha, Choráze za obchodem, Lidická u Policie ČR, Klokočov – ul. 9. května u trafostanice.

Věděli jste, že recyklací 10 kg baterií získáme takové množství zinku, jaké je potřeba k výrobě mosazi pro jeden saxofon? Nebo že zinek se používá v krémech na opruzeniny pro citlivé dětské zadečky ☺

OSVĚDČENÍ

O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ ZA ROK 2020

pro

město Příbor
IČ: 00 29 83 28

Tato instituce odevzdala v roce 2020 k recyklaci celkem **197 kg použitých baterií**.
Z tohoto množství bylo recyklací získáno **128 kg kovonosných druhotných surovin**,
které budou opětovně využity při výrobě nových produktů.

Děkujeme, že pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.
Tříděním baterií přispíváte také k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.

RNDr. Petr Kratochvíl
jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

V souladu s § 36 školského zákona č. 561/2004 Sb. a Obecně závaznou vyhláškou města Příbora č. 3/2005, kterou se stanoví školské obvody základních škol zřízených městem Příbor a část společného školského obvodu základní školy se uskuteční

DISTANČNÍ Z Á P I S

**k povinné školní docházce od školního roku 2021/2022,
který bude probíhat bez osobní přítomnosti dětí v ZŠ**

čtvrtek 1. dubna až úterý 13. dubna 2021

na základních školách:

- Základní škola Příbor, Jičínská 486, okres Nový Jičín, www.zsjicinska.cz
- Základní škola Npor. Loma Příbor Školní 1510 okres Nový Jičín, příspěvková organizace, www.zs-lomapribor.cz

Žádost k zápisu plnění povinné školní docházky podává zákonný zástupce dítěte

- narozeného od 1. 9. 2014 do 31. 8. 2015
- s odloženou školní docházkou z r. 2020
- na žádost zákonného zástupce může být zapsáno i dítě narozené v termínu od 1. 9. 2015 do 30. 6. 2016

Co je třeba doložit k zápisu:

- vyplněnou žádost o přijetí
 - prostou kopii rodného listu dítěte
 - prostou kopii občanského průkazu zákonného zástupce
- (více informací na www.zsjicinska.cz, www.zs-lomapribor.cz)

Podrobné informace k zápisu do základních škol budou zveřejněny na webových stránkách škol a informací o školských obvodech základních škol najdete také na adrese www.pribor.eu

Město Příbor

V souladu s § 34 školského zákona č. 561/2004 Sb. a Obecně závaznou vyhláškou města Příbor č. 1/2018, kterou se stanoví školské obvody spádových mateřských škol zřizovaných městem Příborem, se uskuteční

DISTANČNÍ ZÁPIS DO MŠ

**k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2021/2022,
který bude probíhat bez osobní přítomnosti dětí v MŠ**

pondělí 3. května až pátek 7. května 2021

- **Mateřská škola Kamarád, Příbor, Frenštátská 1370**
www.skolka-pribor.cz, e-mail frenstatska@skolka-pribor.cz
- **Mateřská škola Příbor, Pionýrů 1519, okres Nový Jičín,**
příspěvková organizace
www.ms-pribor-pionyru.cz, e-mail mspionyru@tiscali.cz

**Povinné předškolní vzdělávání ve školním roce 2021/2022 se vztahuje
na děti, které dosáhnou pátého roku věku k 31. 8. 2021
a na děti s odkladem povinné školní docházky**

Co je třeba doložit k zápisu:

- vyplněnou žádost o přijetí
- vyjádření dětského lékaře o očkování
- prostou kopii rodného listu dítěte

(více informací na www.skolka-pribor.cz, www.ms-pribor-pionyru.cz v sekci zápis do MŠ)

Podrobné informace k distančnímu zápisu předškolního vzdělávání budou zveřejněny ve školách, na webových stránkách škol a informací o stanovených školských obvodech mateřských škol najdete také na webových stránkách města www.pribor.eu

Město Příbor

MĚSTO PŘÍBOR VYHLAŠUJE PRVOMÁJOVOU SOUTĚŽ

MÁJOVÁ HUBIČKA

LEPŠÍ NEŽLI V NOSE ŠPEJLIČKA

- ▶ VYFOŤTE SE 1. KVĚTNA 2021
POD ROZKVETLOU TŘEŠNÍ
- ▶ FOTOGRAFII ZAŠLETE DO
5. KVĚTNA 2021 NA E-MAIL
odehnalova@pribor-mesto.cz
- ▶ JEDNA VYLOSOVANÁ
FOTOGRAFIE BUDE ODMĚNĚNA
- ▶ ZASLANÉ FOTOGRAFIE BUDOU
ZVEŘEJNĚNY NA
www.facebook.com/priboroficialni

- Zasláním fotografie udělujete souhlas se zveřejněním osobních údajů autora v městských médiích a sdělovacích prostředcích

www.pribor.eu

<http://kulturnidum.pribor.eu>

www.facebook.com/priboroficialni

MĚSTO PŘÍBOR
RODIŠTĚ SIGMUNDA FREUDA
VYHLAŠUJE MEZINÁRODNÍ VÝTVARNOU SOUTĚŽ

1. ROČNÍK ART FREUD 2021

Uzávěrka soutěže:
30. ČERVNA 2021
Vyhášení vítězů a předání ocenění
v rámci Dnů evropského dědictví.

TEMATICKÉ OKRUHY:
1. Fantastní světy 4. Freudův rodný dům
2. Emoční světy 5. Freudova terapeutická pohovka
3. Freudovy portréty 6. Freudova psychoanalýza

Nejlepší práce v každém tematickém okruhu a věkové kategorii budou oceněny.
UPOZORNĚNÍ: Je zaslané práce se nevracejí.
Poskytnutím výtvarných prací uděluje souhlas se zveřejněním osobních údajů jejich autorů v městských médiích a sdělovacích prostředcích. Organizátoři Vám předem děkují za zaslané výtvarné práce.
Výtvarné práce zasílejte na adresu město Příbor, OKU, náměstí Sigmunda Freuda 19, 742 58 Příbor, ČR.
Více informací Vám poskytneme na e-mailu: rodnymum@seznam.cz.
Práce zasílejte v max. velikosti formátu A3. Větší nebudou do hodnocení zařazeny.
Na zadní stranu soutěžní práce uveďte, prosím, čitelné údaje:
• Tematický okruh, kategorie, věk, jméno a příjmení autora.
• Název a přesná adresa školy (PŠC, telefon, e-mail, popř. bydliště autora).
• Jméno a příjmení vyučujícího (v případě, že práci zasílá škola).
Více informací:

www.pribor.eu
www.freudmuseum.cz
[facebook.com/priboroficialni](https://www.facebook.com/priboroficialni)
[facebook.com/rodnymum@seznam.cz](https://www.facebook.com/rodnymum@seznam.cz)

PŘIJĚTE S DĚTMI NA DIVADLO
MĚSTO PŘÍBOR A DIVADLO SYMPATIE OSTRAVA UVÁDÍ POHÁDKOVÝ PŘÍBĚH

NEZBEDNÁ ČARODĚJKA
změna termínu

V lesní chaloupce tije už 320 let nezbedná čarodějnice Štrapatice se svým moudrým přítelem netopýrem Lumírem. Ten přísně dohlíží na to, aby se nezbednice rádně učila kouzlit a čarovat. Ta ale dělá vše proto, aby se jen bavila, a učení se vyhýbá...

7. listopadu | NEDELE | 16.00 hod.
KULTURNÍ DŮM PŘÍBOR | vstupné 70 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK - Turistické informační centrum Příbor, on-line <http://kulturnidum.pribor.eu>
www.pribor.eu <http://kulturnidum.pribor.eu> www.facebook.com/priboroficialni
Změna programu vyhrazena. Z akce bude pořizován videozáznam a fotodokumentace pro účely propagace.

MĚSTO PŘÍBOR

PO STOPÁCH ZAJÍČKA PIKLY

KDY: pátek 2. 4. až pondělí 5. 4. 2021

Příborem hopsal zajíček Pikla, a jak už to někdy u neposedů bývá, rozbil košíček a posílal vejčka. Vydej se po jeho stopách a cestou plň úkoly a lušť tajenku. Začátek slavnosti je u vchodu do Kulturního domu v Příboře.

DŮLEŽITÉ!
Vezmi si tužku a mapku s instrukcemi (k vyzvednutí na začátku trasy u KD nebo ke stažení na webu města www.pribor.eu).

ÚKOL: projdi stezku, plň úkoly a vylušť tajenku, za kterou si můžeš od 6. do 9. dubna 2021 vyzvednout malou odměnu v turistickém informačním centru v Příboře.

www.pribor.eu <http://kulturnidum.pribor.eu> www.facebook.com/priboroficialni

www.pribor.eu <http://kulturnidum.pribor.eu> www.facebook.com/priboroficialni

MĚSTO PŘÍBOR VYHLAŠUJE SOUTĚŽ O NEJKRÁSNEJŠÍ

JARNÍ VĚNEC

Jeden účastník smí do soutěže přihlásit jeden věnec. Zpracování záležitosti na Vás.

Uzávěrka odevzdání věnců je 1. dubna 2021.

Výstava jarních věnců bude probíhat od 2. – 9. 4. v piaristické zahradě města Příboře.

Soutěžní věnec přineste do Turistického informačního centra Příbor během otevírací doby, nejpozději do 1. 4. 2021.
DŮLEŽITÉ!!! Označte, prosím, věnec jménem, příjmením, bydlištěm, e-mailem, tel. číslem.

Během výstavy bude na webu města www.pribor.eu k dispozici hlasovací anketa o nejhezčí věnec. Výherce obdrží dárkový poukaz do zahradnictví.

Odevzdáním věnců do soutěže uděluje souhlas se zveřejněním osobních údajů autora v městských médiích a sdělovacích prostředcích. V případě krádeže či poškození nepřetřeba město Příbor odpovědnost za vzniklou újmu.

Děkujeme, že nenecháváte své psy volně pobíhat po honitbě, jde nám o život!

V případě setkání s divokým prasetem může jít v tomto období i o život Vašeho psa!

PRÁVĚ SE RODÍME

a pro přežití nutně potřebujeme klid!

Již v březnu se v přírodě objevují první mláďata, která nutně potřebují klid. Stejně tak jejich rodiče, aby se o svá mláďata mohli postarat.

Nesbírejte nás, zabijete nás!

Mláďata v přírodě nejsou opuštěná, matka je poblíž.

**Myslivecký spolek Příbor I
Myslivecký spolek Příbor - Hájov**

CITY Camp

2021

**PŘÍMĚSTSKÝ
TANEČNÍ TÁBOR**

PŘÍBOR

26.7.-30.7.

**PŘIHLÁŠKY ONLINE
LDANCE.CZ/TABOR
CENA 2000 Kč**

LDANCE.CZ
@LDANCE.CZ
LDANCE.CZ

Technické služby
města Příbora

HARMONOGRAM SVOZU OBJEMNÉHO ODPADU

JARO - duben 2021	
DATUM	STANOVISŤE PRO KONTEJNERY
13. dubna 2021 úterý	Jiráskova x Šafaříkova Švermova x Dukelská Šmeralova x Gagarinova
14. dubna 2021 středa	Okružní - u separačních nádob Kpt. Jaroše x Fučíkova Jičínská x sídliště
15. dubna 2021 čtvrtek	Lidická - u Kulturního domu Masarykova x Hřbitovní B. Buzka x Místecká (pod železářstvím)
16. dubna 2021 pátek (odvoz v Po 19.4.)	9. května x brána bývalé TATRY 9. května x Osvobození B. Němcové x Hluboká
20. dubna 2021 úterý	Na Valše - u kurtů Na hrázi Štramberská x Bezručova
21. dubna 2021 středa	Pod Haškovicem Větrkovská x Sušilova Vrchlického x Za Vodou
22. dubna 2021 čtvrtek	Wolkerova - u trati Komenského - pod letadlem J. V. Choráze - za obchodem
23. dubna 2021 pátek (odvoz v Po 26.4.)	Hájov Prchalov - u obchodu Paseky u Setníčků
27. dubna 2021 úterý	Stojanova x Smetanova Smetanova x K. H. Máchy O. Helmy
28. dubna 2021 středa	Vrchlického - u hřiště Plynová sonda u kotelny na Myslbekové ulici Myslbekova x U Čecha

Kontejner bude přistaven vždy v uvedený den v dopoledních hodinách (odvezen bude následující den v dopoledních hodinách).

Do kontejneru patří odpad velkých rozměrů: starý nábytek (dřevěný, čalouněný, plastový), matrace, peřiny, zrcadla, sanitární keramika, podlahové krytiny - linolea, koberce apod.

Kontaktní tel.: TS Příbor - 731 674 984

Štramberská 483
742 58 Příbor

IČ: 00143651
DIČ: CZ00143651

info@tsprabor.cz
www.tsprabor.cz

ID datové schránky:
77j35ss

Plán strojového čištění komunikací s uzavřením parkovacích míst - duben 2021

DATUM	ULICE
1. 4. 2021	Pionýrů + parkoviště
6. 4. 2021	Dr. Čejky + cyklotrasa
7. 4. 2021	Nová
	Choráze
8. 4. 2021	U Tatry - mimo parkoviště
	Zd. Nejedlého
	Lomená - spodní část
12. 4. 2021	Okružní
	Nerudova
	Šmeralova
13. 4. 2021	Nádražní
	O. Helmy

Místní komunikace v rozpisu minulého i tohoto měsíce neuvedené budou čistěny bez dopravního omezení.

vysloužilé elektrospotřebiče
NEPATŘÍ do komunálního odpadu

ZDARMA
je můžete odevzdat
v prodejně elektrů

DODRŽUJTE PRAVIDLA

příroda vám to vrátí

seznam sběrných dvorů a míst
zveřejňuje obecní úřad (zde jsou
vyhlášeny i termíny mobilních svozů),
nebo na webu www.elektrowin.cz

ZDARMA
je můžete odevzdat
do sběrného dvora

Víte že...

...pokud chcete předat
ekologickému nebezpečí,
nepouštějte se do demontáže
žádného z elektrospotřebičů!

...za odložení elektrospotřebiče
do kontejneru nebo na černou
skládku vám hrozí pokuta
až do výše **20 000 Kč**!

...některé běžné domácí
elektrospotřebiče mohou obsahovat
látky **vážně poškozující zdraví**
a **životní prostředí**!

Děkujeme a gratulujeme!

Pokud dodržíme všechny tyto zásady, významně přispíváme
k ochraně životního prostředí a zdraví nás všech.

životní prostředí – náš společný zájem
www.elektrowin.cz

Uklidme svět! Na Den Země i po celý rok nás příroda potřebuje!

Tisková zpráva Českého svazu ochránců přírody

Hlavní úklidový termín dobrovolnické akce Uklidme svět, kterou v Česku koordinuje Český svaz ochránců přírody (ČSOP), letos kvůli pandemii posouváme z března až na Den Země 22. dubna. Dobrovolníci však mohou uklízet po celý rok. Do 10. března bylo možné objednat si u ČSOP na jarní úklidy pytle na odpadky a trička. Počítají se i individuální a rodinné úklidy. ČSOP je zpestří i nejrůznějšími aktivitami zaměřenými na poznávání přírody. Více na www.uklidmesvet.cz.

Český svaz ochránců přírody k dnešnímu dni (8. 3. 2021) eviduje v akci Uklidme svět více než 100 jarních úklidů. A další stále přibývají. Ukazuje se tak, že i přes složitou situaci, která nyní světu vládne, lidé nepamínají na své životní prostředí. Do přírody se smí, což bohužel je vidět i na tom, že se plní odhozenými odpadky. K jejich úklidu lze využít jakoukoli individuální vycházku. Stačí si přibalit s sebou pytel, v němž posbíraný nepořádek z přírody odneseme. I drobný individuální úklid přírodě pomůže a i takovým se můžete pochlubit na webu či na facebookové stránce kampaně Uklidme svět! Navíc počítáme s tím, že postupem času bude možné organizovat i tradiční velké úklidy. Jejich organizátory chceme podpořit nejen metodicky, ale i tradičními úklidovými pytlí. A pro šéfy jednotlivých úklidů máme od společnosti ALPINE PRO i pěkná trička. Všichni, kdo věří, že letos úklidovou akci v rámci Uklidme svět zorganizují, si mohli o zásluhu pytlů a tričko požádat do 10. března.

Ochránci přírody zároveň vyjednávají, aby své úklidy na www.uklidmesvet.cz přihlašovali i ti, kteří materiální pomoc využít nepotřebují. „Získáme tak přehled o skutečných počtech proběhlých úklidů, což může motivovat i další případné zájemce o tuto akci,“ říká k tomu Veronika Andrllová, koordinátorka kampaně z Českého svazu ochránců přírody.

Uklízet v přírodě však lze už nyní. A aby taková vycházka spojená s uklizením byla ještě o něco zajímavější, připravuje ČSOP na každý měsíc tematickou soutěž, v níž se spojuje sbírání odpadků s pozorováním přírody. „V tomto týdnu končí zimní soutěž „Kdo zanechal svou stopu ve sněhu či blátě?“ a vyhlásíme další, jarní téma. Výherci každé soutěže se mohou těšit na zajímavé odměny. Také informace o aktuálních soutěžích najdete na webu www.uklidmesvet.cz“ doplňuje Veronika Andrllová z ČSOP.

Uklidme svět je dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky jako součást kampaně Clean up the World. Jejím cílem je uklízet nelegálně vzniklé černé skládky a pohozené odpadky. Akci Uklidme svět od roku 1993 organizuje Český svaz ochránců přírody. Do kampaně se každoročně zapojují tisíce dobrovolníků. V letech 2017–2020 se kampaně konala společně s kampaní Uklidme Česko. Od roku 2021 pokračuje opět samostatně. Smyslem kampaně Uklidme svět není však jen samotné uklizení odpadků – účastníci zároveň posilují vztah k přírodě s prostředím ve svém okolí.

Kontakt: Veronika Andrllová, tel.: 773 198 015, info@csop.cz

Uklidme svět v roce 2021 podpořili: Ministerstvo životního prostředí, Hlavní město Praha, ALPINE PRO, DPD CZ, DB Schenker a EKO-KOM.

Český svaz ochránců přírody | Michelská 5, 140 00 Praha 4 | tel.: 222 516 115 | www.csop.cz | info@csop.cz

INZERCE A REKLAMA

MAŠÁŽE

Ladislav Burda
Jičínská 543
Příbor 74258

MASÁŽE • zdravotní • sportovní • terapeutické • relaxační

tel: 608 281 878 • burdaladik@seznam.cz

Romana Kubíčková

Místecká 283, 742 58 Příbor

Email: info@kareta.net

Tel.: +420 733 291 149

- prodej a pronájem nemovitostí
- znalecké posudky nemovitostí
- geodetické práce
- řešení exekucí
- výkupy a oddlužení nemovitostí

Vinotéka U Radnice

Výherní listina

Klubu přátel dobrého vína za březen 2021

1.	cenu vyhrává – člen klubu s číslem	33
	Kolekce vín „PŘÍBOR 770“	
2.	cenu vyhrává – člen klubu s číslem	170
	Pětilitrový box vína dle vlastního výběru	
3.	cenu vyhrává – člen klubu s číslem	415
	Třilitrový box vína dle vlastního výběru	
4.	cenu vyhrává – člen klubu s číslem	294
	280 g baby bochník sýru	
5.-10.	cenu vyhrávají – členové klubu s číslem:	
	42, 103, 1, 248, 342, 15.	
	Láhev vína z kolekce „PŘÍBOR 770“	

Do slosování o speciální ceny je zařazen každý člen klubu.
Doba vyzvednutí výhry je jeden měsíc od slosování.

Všem výhercům srdečně blahopřejeme.

NOVĚ NAJDETE SLOSOVACÍ LISTINU
I NA STRÁNKÁCH

www.vinotekauradnice.cz

Renova-kámen

Specializujeme se na výrobu a renovaci pomníků

Konzultace na místě **ZDARMA** objednávky: **702 808 840**

Nabízíme tyto kamenické práce:

- Výroba a montáž hrobů na míru
- Odborné renovace a opravy stávajících hrobů
- Broušení terasových hrobů přímo na místě bezprašnou technologií
- Zhotovení nových betonových základů (veškeré betonářské práce)
- Sekání a opravy písma (zlacení, stříbření a barvení)
- Pomníkové doplňky všech druhů (lampy, vázy, vitríny)
- Likvidace a odvoz stávajících pomníků

Využijte 20% SLEVU na sjednané zakázky na rok 2021

ZAVOLEJTE – PŘIJEDEME – PORADÍME – ZAMĚŘÍME – NACENÍME

MR

CARPETS CLEANING

Hlubkové čištění Příbor

koberce-sedačky-matrace-křesla

*parní čištění textilií a potahů
tepování, vysokotlaké čištění*

tel: 702 819 010

rejdoch@centrum.cz

Pronájem dvou apartmánů (60m², 80m²) **v Příboře 100 m pod náměstím + vlastní** **hlídané parkoviště.**

**Možnost také využít jako provozovnu, kancelář,
obchod, či pro jinou službu. Pro bližší informace**

volejte na telefon: 722 951 564

Foukaná izolace Izolux

svépomocí

Cena za m³ včetně DPH je 450 Kč.

Bližší info na tel: 722 951 564

nebo Nádražní 685, Příbor.

KAMENICTVÍ

Tomáš Horňák

Kopřivnice

(provozovna - areál točny Příbor)

Tel: 723 630 336

www.kamenictvihornak.cz

Nabízí:

• **kompletní výrobu a montáž klasických i originálních žulových náhrobků i zvířecích pomníků.**

- **rekonstrukci stávajících pomníků**
- **broušení teraca a jeho impregnaci**
- **sekání, pískování a opravy písma (zlato, stříbro, bronz, barva)**
- **veškeré betonářské a likvidační práce**
- **prodej kompletního hřbitovního sortimentu, tj. vázy, lampy, fotokřínky, fotokeramika, portréty a další**

• **výrobu kuchyňských desek, parapetů, prahů, obkladů krbů, grilů, schodišť ad.**

Platby přijímáme až po zhotovení a předání díla!!!

ZDARMA přijedeme po telefonické dohodě sjednat Vaši zakázku na Váš hřbitov a na naše služby poskytujeme záruku 10 let

Václav Gebek

JIŽ OD ROKU 2004 !

603 38 38 06

AUTOČISTÍRNA

Čištění vozidel Příbor **car-wash exclusive VG Václav Gebek** již 17let od r.2004

Dezinfekce interiéru a klimatizace vašeho vozu

V souvislosti s aktuální pandemií koronaviru COVID-19, Vám nabízíme možnost dezinfekce klimatizace a interiéru Vašeho vozidla ozonem

Váš vůz zbavíme:

- VIRŮ A BAKTERIÍ
- PLÍSNÍ A HUB
- ROZTOČŮ
- ZÁPACHŮ, VČETNĚ CIGARETOVÉHO KOUŘE

Nejúčinnější a ekologická metoda zaručené likvidace virů, bakterií a plísní ozónem.

Ozonem vydezinfikujeme:

- INTERIÉR VOZIDLA
- VÝPARNÍK A KABINOVÉ ROZVODY A ČÁSTI KLIMATIZAČNÍHO SYSTÉMU
- DEZINFEKCE OZONEM PROBÍHÁ cca 2h PLUS ČAS NA VYVĚTRÁNÍ

2h

AKCE!

Pouze na objednání

Součástí dezinfekce by měla být i výměna kabinového filtru, který vám nyní nabízíme se slevou 10 % a výměnou ZDARMA!

Cena:

- 1 základní: dezinfekce ozonem 499,-
- 2 plus: dezinfekce ozonem a parní a pěnové vyčištění klimatizačního průduchu 699,-
- 3 top: dezinfekce ozonem a parní a pěnové čištění a kapsle Meguiar's Air Re-Fresher Odor Eliminator 999,-

Dále nabízíme:

**Hlubkové čištění interiéru
a exteriérů vozidel**

Čištění sedadel a dezinfekce

Parní čištění

Leštění , voskování , renovace laku

Čištění a konzervace motoru

Celoroční údržbu vašeho vozidla

JIŽ OD ROKU 2004 !

Více informací na car-wash.cz nebo telefonicky 603 38 38 06

Dejme nepotřebným věcem druhou šanci!

Ne každý odpad se musí stát odpadem.

Nepoškozené a funkční věci, které už vám neslouží, mohou posloužit někomu jinému. Proto je součástí sběrného dvora města Příbora **RE-USE centrum**, kde je můžete odevzdat.

My nabídneme věci k odkupu těm, komu se ještě můžou hodit (za symbolický poplatek).

Do RE-USE centra mohou odevzdávat či darovat nepotřebné věci pouze občané města Příbora a jeho přilehlých částí. Nakupovat zde ale mohou občané a organizace odkudkoliv.

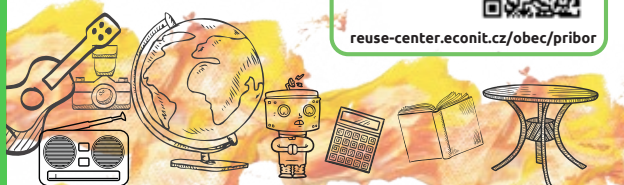
Součástí sběrného dvora v lokalitě Točna u kompostárny

Nabízené věci si můžete prohlédnout v aplikaci

reuse-center.econit.cz/obec/pribor

Do RE-USE centra můžete odevzdat a taky si zde koupit

Využitelné věci, které budou předány čisté, kompletní, ve funkčním stavu.

Cenové kategorie a příklady věcí k odevzdání a odkupu

Zdarma	10 Kč	30 Kč	100 Kč	200 Kč
např. knihy časopisy drobné hračky hrnky skleničky	např. malé nářadí nádoby květináče CD, DVD kancelářské potřeby	např. dekorace židle zahradní nábytek hračky přepravky	např. obrazy nářadí sport. potřeby vybavení aut	např. kočár skříň lyže brusle kolo kamna

Zařazení věcí do cenových kategorií je pouze orientační. Slouží rovněž jako příklad věcí, které lze v RE-USE centru odevzdat a také tam koupit. Skutečná cena bude záviset na konkrétní věci a jejím stavu.

PROVOZNÍ DOBA
ST 8.00 - 11.00, 12.00 - 17.00
SO 8.00 - 12.00

Kontakt
sbernydvur@tspribor.cz
tel.: 736 135 129
www.tspribor.cz

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Vybudování RE-USE centra ve městě Příbor,
reg. č. CZ.05.3.29/0.0/0.0/18_103/0008591

Tam patří váš odpad, který je objemný, nebezpečný, stavební, elektro a taky textil, obaly, chemikálie aj.

PROVOZNÍ DOBA

PO 8.00 - 11.00, 12.00 - 17.00
ÚT ZAVŘENO
ST 8.00 - 11.00, 12.00 - 17.00
ČT ZAVŘENO
PÁ 8.00 - 11.00, 12.00 - 17.00
SO 8.00 - 12.00
NE a svátky ZAVŘENO

Najdete jej v lokalitě Točna u kompostárny

Ne každý odpad se musí stát odpadem

Nepoškozené a funkční věci, které už vám neslouží, mohou posloužit někomu jinému. Proto je součástí dvora **RE-USE centrum**. Zde nabídneme věci k odkupu těm, komu se ještě můžou hodit (za symbolický poplatek). I vy zde můžete najít něco potřebného. V RE-USE centru mohou nakupovat i občané z jiných obcí.

Co patří na sběrný dvůr?

Objemný odpad – nábytek, sedačky, matrace
Dřevo
Stavební odpad
Pneumatiky
Elektroodpad v rámci zpětného odběru (lednice, pračky, vysavače, drobné elektro atd.)
Použité baterie a světelné zdroje
Textil, hračky
Oleje
Nebezpečný odpad
Chemikálie
Polystyren
Sklo, plasty, papír

Dvůr je určen občanům Příbora a jeho místních částí.
Podnikatelům a firmám.
S sebou je potřeba mít občanku či identifikační údaje firmy.

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Sběrný dvůr Točna Příbor,
reg. č. CZ.05.3.29/0.0/0.0/16_041/0003523

Kontakt
sbernydvur@tspribor.cz
tel.: 736 135 129
www.tspribor.cz

MĚSÍČNÍK MĚSTA PŘÍBORA

Periodický tisk územního samosprávného celku.

Vydáván: 1x měsíčně. Místo vydání: v Příboře. Číslo vydání: 4/2021. Den vydání: 1. 4. 2021
Evidenční číslo periodického tisku přidělené ministerstvem, tj. následující: MK ČR E 10178.

Vydavatel: Město Příbor se sídlem na náměstí Sigmunda Freuda 19, 742 58 Příbor.

Příspěvky zasílejte na e-mail: tic@pribor-mesto.cz, Tel.: 556 455 444, www.pribor.eu

Vydavatel není zodpovědný za názory a fotografie příspěvů. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Grafická úprava a tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Frýdek-Místek.